Proletari din toate țările, uniți-vă!

AGRICULTURA NOUĂ

Anul IV — Nr. 329
Vineri 21 iunie 1957

4 pagini
Prețul 20 de bani

Organ al Ministerului Agriculturii și Silviculturii din R. P. R.

Citiți în acest număr

Pentru recolte bogate în acest an

Au început muncile de recoltare

La îndemnul agronomului

Acum cîteva zile, tov. Soare P. Ivan — președintele gospodăriei colective „Progresul" din comuna Lăceni, raionul Alexandria — însoțit de inginerul agronom Ilie Gălățeanu și de tehnicianul Simion Călugăru, au colindat ceasuri de-a rîndul tarlaua ce se întinde pe o suprafață de 70 de hectare, cultivată cu orz de toamnă.

Inginerul Gălățeanu a arătat că orzul a dat în pîrgă și trebuie recoltat.

— Dar ploile l-au cam aplecat și nu ne putem bizui pe puterea mașinilor cu care ne-ar fi venit în ajutor S.M.T.-ul Orbeasca — a spus președintele colectivei.

— Nu-i nimic, se mai întîmplă. Dar e mare și puterea oamenilor, l-a încurajat inginerul. Îi vom mobiliza, să putem trece chiar de mîine la seceriș.

Seara, a avut loc o adunare în cadrul căreia s-a hotărît cum se va face secerișul.

Și a doua zi dimineața mai bine de 50 de colectiviști au început recoltatul orzului.

În frunte, la seceriș s-au situat din prima zi colectiviștii Romulus Iepure, Ion Soare și Floarea Rizea, fruntași în muncă și la întreținerea culturilor.

Pînă în seara zilei de 19 iunie, au fost secerate 35 de hectare. Colectiviștii au hotărît ca pînă la 21 iunie să termine de recoltat întreaga tarla, astfel încît tractoarele de la S.M.T. să poată efectua dezmiriștitul.

A. FLORESCU
corespondent

Intreaga tarla cu orz

Zilele trecute am cercetat, împreună cu mai mulți colectiviști din consiliul de conducere, tarlaua de 10 hectare cu orz de toamnă. Frumos se înălțase lanul, în urma ultimelor ploi! Dar zilele cu soare puternic au și pîrguit orzul, care începuse să bată în galben. De aceea am hotărît ca fără întîrziere să trecem la recoltat.

În dimineața zilei de 17 iunie, mai bine de 40 de oameni din colectivă am pornit cu secerile la tarlaua cu orz și am început lucrul. În urma noastră femeile legau snopii. Pînă în seara zilei de 18 iunie am terminat de secerat întreaga tarla. Acum, pe miriște se văd numai snopii înșiruiți în linie dreaptă. Cu multă vrednicie au lucrat la strînsul primei recolte toți colectiviștii. Dar mai cu seamă, merită să fie evidențiați: Pătranu Constantin, Bănuț Popa și Săpăleanu Virgil.

OPREA CĂLIN
deputat
în Marea Adunare Națională
președintele gospodăriei agricole colective din comuna Gighera, raionul Gura Jiului.

Peste 2.800 kg de orz la hectar

Stațiunea de mașini și tractoare Vînju Mare, regiunea Craiova, trebuia să trimită secerătorile-legători gospodăriei agricole colective din comuna Flăminda încă de la 10 iunie, astfel încît la timpul potrivit colectiviștii de aici să poată începe recoltatul orzului de toamnă. Pînă în dimineața zilei de 16 iunie însă, S.M.T.-ul nu-și respectase obligațiile contractuale. Văzînd că orzul de toamnă de pe cele 22 de hectare a dat în pîrgă, colectiviștii au hotărît să treacă la recoltat.

Întrecerea între brigăzi și echipe începuse. Secerișul s-a desfășurat cu spor. Numai în trei zile ei au recoltat orzul de pe întreaga tarla. După evaluările inginerilor agronomi de la raion, anul acesta producția de orz de toamnă a colectivei va depăși 2800 kg la hectar.

TACHE PICIORGROS
referent agricol al comunei Flăminda, raionul Vînju Mare

Recoltează rapița

Zilele călduroase din ultima vreme au grăbit mult coacerea culturii de rapiță.

Fiind pregătiți cu toate uneltele și atelajele necesare, muncitorii și tehnicienii din gospodăria agricolă de stat Tolvădia, regiunea Timișoara, au început recoltatul rapiței. În numai două zile ei au strîns rapița de pe 122 de hectare și au treierat în același timp recolta de pe 22 de hectare.

C. ȘTEFAN
corespondent

În fiecare sat SECTOR AGRICOL SOCIALIST PUTERNIC

In raionul Dej

În urma intensificării muncii politice de masă tot mai mulți țărani muncitori din raionul Dej pășesc cu încredere pe drumul lucrării în comun a pămîntului cu mijloace mecanizate. Numai în ultimele 3—4 luni au luat ființă aci trei gospodării colective și 7 întovărășiri agricole și pomicole. În marile unități agricole socialiste existente au intrat 231 de familii de țărani muncitori cu 271 ha pămînt.

Rezultate deosebit de bune în munca de lămurire de la sate pentru extinderea cooperativizării au obținut brigăzile compuse din președinții, secretarii organizațiilor de partid și membrii din gospodăriile agricole colective existente. O asemenea brigadă compusă din colectiviștii de la Borșa Mare, au convins pe mulți țărani muncitori din Dăbăceni să pornească pe calea gospodăriei colective. La lămurirea țăranilor muncitori asupra foloaselor muncii în comun au contribuit și vizitele organizate la gospodăriile agricole colective și acasă la membrii colectiviști.

În urma sprijinului competent primit din partea organelor agricole, multe gospodării colective ca cele din Viile Dejului, devenind an de an tot mai puternice și împărțind venituri tot mai mari la zi-muncă, au constituit adevărate puncte de atracție pentru individuali. Ca urmare, anul acesta încă 422 de familii de țărani muncitori cu 660 ha pămînt au intrat în unitățile agricole socialiste existente. În prezent, în comunele raionului Dej există 20 de gospodării agricole colective și 76 întovărășiri agricole cu 7.422 hectare pămînt arabil, urmînt ca în viitorul apropiat să ia ființă încă trei gospodării agricole colective.

GH. EICHNER

Pentru sporirea fondului de bază

Inițiativa celor 60 de întovărășiri agricole din raionul Băilești, care au hotărît să-și sporească anul acesta fondul de bază lucrînd și valorificînd în comun produsele de pe anumite suprafețe de teren, a fost urmată de numeroase întovărășiri agricole din celelalte raioane ale regiunii Craiova. Succese în sporirea fondului de bază au obținut întovărășirile din raionul Calafat, al căror fond total se ridică pînă acum la 75.000 lei, cele din raionul Balș cu un fond total de 65.000 lei.

În întreaga regiune 425 de întovărășiri agricole muncesc anumite suprafețe în comun, pentru ca astfel cu ajutorul veniturilor realizate să sporească fondul de bază, iar alte 32 de întovărășiri agricole își sporesc fondul de bază prin cotizații ale membrilor.

Pînă acum, fondul de bază al acestor întovărășiri trece de 625.000 lei.

De ce întreținerea culturilor și pregătirea utilajului sînt întîrziate în regiunea Constanța?

Din ultimul buletin informativ al Secției agricole regionale Constanța, cu privire la muncile de întreținere a culturilor, reiese că acestea se desfășoară cu totul nesatisfăcător.

Prima prașilă la culturile prășitoare ar fi trebuit terminată încă de la 1 iunie. Această lucrare însă, la 16 iunie, era executată abia în proporție de 88 la sută. Rămase foarte mult în urmă sînt raioanele Fetești și Tulcea, dar mai ales raionul Negru Vodă, unde trebuie executat un volum mare de lucrări de întreținere la culturile prășitoare. De altfel, și gospodăriile de stat din acest raion mai au de executat prașila I, pe aproape 6.000 de ha însămînțate cu porumb.

La recepția batozelor

Mecanizatorii de la S.M.T. Băneasa, regiunea Constanța, au muncit cu vrednicie pentru a pregăti din timp utilajul agricol necesar în muncile de vară. În fotografie: mecanicul controlor Ion Simineanu, împreună cu alți tehnicieni fac recepția batozelor ce au fost reparate și sînt gata pentru a fi trimise pe arii.

PENTRU UNII TIMPUL E BUN, PENTRU ALȚII NU!

Trebuie subliniat în mod deosebit că multe S.M.T.-uri din regiune nu au realizat decît în procente neînsemnate planul la prășitul mecanic, nerespectînd în acest fel contractele încheiate cu gospodăriile agricole colective și întovărășirile agricole.

Sînt unele S.M.T.-uri, ca Jegălia (director Chiriac Marin) care din 438 hantri, cît are de prășit, n-a executat pînă acum nici măcar un singur hantru. De asemenea, și S.M.T. Topraisar este mult rămas în urmă cu prășitul mecanic. Din 3375 hantri acest S.M.T. n-a executat decît... 317 hantri. Directorul stațiunii — tov. Iancu Anton — și agronomul șef — tov. Antoie Aurel — arată că această întîrziere se datorează... timpului nefavorabil. Or, aceste argumente nu pot sta în picioare, dacă ținem seama de faptul că alte S.M.T.-uri cum sînt: „Cobadin", „23 August", „Hagieni" ori „Mihai Viteazu" și-au realizat sarcinile de plan în ceea ce privește prima prașilă, iar cu cea de a doua prașilă sînt destul de avansate.

Faptul că cele mai multe S.M.T.-uri din regiunea Constanța nu și-au îndeplinit obligațiile față de contractanți în ceea ce privește prășitul culturilor se datorește proastei organizări a muncii ca și deselor defecțiuni ce s-au ivit la tractoare.

NICI GOSPODĂRIILE DE STAT NU STAU MAI BINE CU PRAȘILA A DOUA

Dacă prașila I, n-a fost terminată, apoi nici la prașila a 2-a nu s-au obținut rezultate bune, deși timpul este înaintat și favorabil acestei lucrări. În gospodăriile de stat, de exemplu, s-a executat prașila a 2-a doar pe o suprafață de 11.192 ha, **adică nici 2 la sută din suprafața totală.** În ultimele cinci zile, în gospodăriile de stat din raionul Istria au fost prășite a 2-a oară numai... 28 ha, în cele din raionul Negru Vodă 35 ha, iar în cele din raionul Tulcea 284 ha. Cît privește gospodăriile de stat din raionul Adamclisi acestea nici n-au trecut încă la prașila a 2-a.

ȘI PREGĂTIREA UTILAJULUI

În vederea recoltării păioaselor unele S.M.T.-uri din cuprinsul regiunii s-au pregătit din timp. Astfel, la S.M.T. Albești s-a reparat întreg parcul de mașini necesare acestei campanii. În situație asemănătoare se mai găsesc și alte S.M.T.-uri ca „23 August, Făcăeni și Chirnogeni.

Nu același lucru se poate spune însă despre alte S.M.T.-uri din cuprinsul regiunii, care sînt mult rămase în urmă cu pregătirea utilajului. Pînă la data de 17 iunie în S.M.T.-uri fuseseră reparate 89,5 la sută din secerătorile-legători, numai 70 la sută din batoze, iar combinele abia în procent de 59 la sută.

Cauza principală a rămînerii în urmă la reparații în S.M.T.-urile din regiune constă în primul rînd în lipsa de bună organizare a muncii, iar în al doilea rînd în lipsa unor piese de schimb la tractoare. Bunăoară, la S.M.T. Pantelimon, au existat piese de schimb, dar conducerea acestei stațiuni (director Ciobanu Marin) a lăsat reparațiile numai pe seama mecanicilor și a tractoriștilor, necontrolîndu-i în muncă. Iată de ce reparațiile la această stațiune se desfășoară cu „viteza melcului!". Din cele 29 de batoze s-au reparat doar 10, iar din 6 combine, doar una. Despre tractoare ce să mai vorbim? Din 89, zilele trecute erau încă defecte 37. La S.M.T. Mihai Viteazu (director Mihai Nicolae) din 42 de batoze s-au reparat doar 19, și numai 6 combine din 10.

Greutăți în nerespectarea planului de reparații la S.M.T.-urile din regiune provoacă și Baza de aprovizionare nr. 9 „Ovidiu" și Centrul mecanic Constanța. La baza de aprovizionare nu se găsesc piese de schimb ca: carcase, cutii de viteză KD-35, role, steluțe K.D.P., chiulase, și nici unele piese importante pentru semănătorile-legători. De asemenea, Centrul mecanic Constanța n-a recondiționat la timp chiulasele, arborii motori și motorașele de pornire, trimise de către unele S.M.T.-uri ca Hîrșova, Pantelimon și altele.

Față de situația arătată mai sus se impune ca inginerii agronomi și tehnicienii de la regiune, raioane și comune să privească cu mai mult simț de răspundere problema întreținerii culturilor și a pregătirii utilajului necesar în viitoarele munci agricole. Ei au datoria să-i îndrume și să-i mobilizeze zi de zi pe oamenii muncii din S.M.T. și din gospodării de stat, spre a executa la vreme și în cele mai bune condiții aceste lucrări de care depinde în mare măsură obținerea unor recolte bogate în acest an.

GH. ROȘU
corespondent al ziarului nostru în regiunea Constanța

Să se intensifice ritmul reparațiilor

Condițiile prielnice din ultima vreme au făcut ca în unele regiuni să înceapă secerișul orzului. Pentru ca nici un bob din noua recoltă să nu se piardă, este necesar ca lucrătorii din agricultură să intensifice ritmul reparațiilor la tractoare, mașini și unelte agricole, în așa fel încît aceste lucrări să fie terminate cît mai grabnic. Comisiile de recepție din S.M.T. și gospodării de stat cît și comisiile regionale de supracontrol au datoria să vegheze ca fiecare mașină ce iese din ateliere să fie bine reparată.

În vederea grăbirii reparațiilor, se recomandă ca S.M.T.-urile care au terminat reparațiile să ajute cu cadre calificate S.M.T.-urile rămase în urmă, iar pe plan regional să se intervină pe lîngă întreprinderile industriale și centrele mecanice ca și ele să sprijine cu cadre — în limita posibilităților — această acțiune.

Totodată, se recomandă să se treacă pe regiuni la redistribuirea pieselor de schimb, astfel ca reperele rămase în S.M.T.-urile care au terminat reparațiile să fie distribuite celorlalte S.M.T.-uri.

Aplică îngrășăminte chimice suplimentare

Folosind mijloace mecanizate la întreținerea culturilor, muncitorii gospodăriei de stat Suseni, regiunea Iași, au reușit să termine de prășit toate cele 450 de ha cultivate cu porumb și floarea-soarelui. De curînd, în această gospodărie s-a început și executarea prașilei a II-a.

Pentru obținerea unei recolte cît mai bogate, o dată cu prășitul, porumbul a fost rărit și îngrășat suplimentar.

B. CEZAR
corespondent

Luptă împotriva manei

13 iunie 1957. Telefonul zbîrnîi parcă mai strident decît altă dată. Ștefania Bănică, secretara, luă receptorul și răspunse:

— Cine? Stația de avertizare a manei? Da, da tovarășe profesor Sabin, notez. Vasăzică de la 15-18 iunie al patrulea stropit. Nic'-o grijă, îi comunic imediat tovarășului inginer Radu.

În zilele următoare, în cele patru secții ale gospodăriei de stat Valea Călugărească a fost mare forfotă. Se încercau din nou vermorelele, se distribuia sulfatul de cupru și piatra acră, se făceau ultimele pregătiri.

Zorii zilei de 15 iunie i-au găsit pe cei 800 de muncitori gata pentru începerea stropitului. Șefii de echipă aplecați deasupra bazinelor și căzilor pregăteau de zor zeama bordeleză. Alții, așteptînd să se ridice roua, cercetau rodul bogat al butucilor, făcînd presupuneri pentru viitoarea recoltă.

— O să scoatem producție, nu glumă — rosti sigur de el Ion I. Știrbu, unul dintre muncitorii fruntași ai brigăzii a 6-a din secția Valea Largă.

— Hectarul și vagonul — completă șeful de echipă Nicolae Achim. Pentru asta însă trebuie în primul rînd să scăpăm via de atacul manei. Și Achim îmbrățișă cu privirea întreaga activitate ce începuse pe cuprinsul celor 12 hectare de vie ce le are în primire.

Ziua se anunța caldă, uscată — așa cum o doreau muncitorii. Și lucrul începu. Sute și sute de muncitori cu vermorelele în spate treceau de la viță la viță. Pînă seara, harnicii viticultori printre care Ion I. Știrbu, N. Dobrica, Gheorghina Săndulescu și alții din echipa lui Achim au stropit pentru a patra oară aproape 5 hectare de vie.

Trecînd în aceste zile pe la oricare din secțiile gospodăriei privirea îți va fi atrasă nu numai de frumusețea unei vii bine îngrijite ci și de nourașii azurii ce ies din rozetele vermorelelor și pigmentează frunzele de viță cu mii de punctișoare albicioase, apărîndu-le astfel de cel mai temut dușman: mana.

În numai trei zile și jumătate muncitorii din această gospodărie au reușit să execute stropitul al patrulea pe o suprafață de 780 ha de vie.

V. CAZACU

Săgeți

La gospodăria colectivă „Lupovic Minschi" din satul Ciobănița, comuna Osmancea, raionul Negru Vodă, normele sînt aplicate la întîmplare și în unele cazuri la tocmeala fiecărui colectivist.

Brigadierul: — De azi dimineață stăm și ne tot tocmim..
Colectivistul: — Și cine-i de vină, dacă nu vrei să mă treci acolo cu o zi și jumătate-muncă?...

Desen de NIC. NICOLAESCU

Prevenirea și combaterea sărăturării solului

Un grup de cercetători studiază pe un lot experimental, aparținînd gospodăriei agricole de stat Bereștii de Jos, regiunea Galați, diferite metode de prevenire și combatere a sărăturării suprafețelor îndiguite din preajma Dunării. Zilele trecute, un redactor al ziarului nostru a cerut inginerilor Ion Albescu, conducătorul lucrărilor de pe lotul experimental și Alex. Mălanu, de la I.C.A.R. București, să răspundă la cîteva întrebări, pentru a-i informa pe cititori asupra scopului și stadiului cercetărilor. Redăm mai jos convorbirea avută:

Intrebare: De ce a fost necesară crearea lotului experimental pentru studierea metodelor de prevenire și combatere a sărăturării solului din apropierea apelor Dunării?

Răspuns: Cu cîțiva ani în urmă, în lunca Dunării au fost amenajate mai multe orezării îndiguite ce urmau să fie irigate cu apă din Dunăre. Condițiile climatice favorabile și fertilitatea solului au făcut ca încă din primii ani, producția de orez să fie foarte bogată, justificînd pe deplin investițiile făcute cu îndiguirile și amenajarea terenului.

Din păcate, unele proiecte de îndiguire n-au ținut seama de caracteristicile nefavorabile ale unor terenuri așezate în conul de dejecție al Călmățuiului. Aici, între gura Ialomiței și Gropeni, solul s-a format pe depozitele salifere depuse de rîul Călmățui la vărsarea în Dunăre. Din această cauză, apa subterană e puternic mineralizată (avînd o concentrație mare de săruri vătămătoare dezvoltării culturilor cerealiere). De asemenea, condițiile hidrologice existente se caracterizează prin prezența unor prize de apă mineralizate, aflate la mică adîncime (1—1,5 m). Prin îndiguire și irigare, nivelul apei freatice s-a ridicat la mai puțin de 1 m adîncime dînd astfel posibilitate sărurilor să ajungă, prin capilaritate, la suprafață, împiedicînd dezvoltarea normală a orezului sau a altor culturi cerealiere. După cum vedeți, studierea unor măsuri care să ducă la prevenirea și combaterea sărăturării acestor soluri era mai mult decît necesară. Nu greșim dacă afirmăm că de aceste experiențe depind în mare măsură sporirea producției de orez din anii următori și mai ales, punerea în valoare a unei însemnate suprafețe arabile.

Intrebare: După cîte cunoaștem aceste experiențe se află în atenția Academiei R.P.R. și a I.C.A.R. București, care au dispus de altfel crearea unui punct experimental la gospodăria de stat Bereștii de Jos. Care sînt principalele probleme urmărite?

Răspuns: Coborîrea prizei de apă freatică cu ajutorul drenajului cîrtiță (canale subterane care colectează și evacuează apa) pe terenurile unde procesul de sărăturare nu s-a manifestat încă sau s-a manifestat în proporție neînsemnată. Această metodă simplă împiedică ridicarea apei freatice sărate în orizontul arabil.

O altă metodă experimentată de cercetători este combaterea sărăturării prin aplicarea combinată a 3 procedee: **drenajul cîrtiță, amendamente de gips, fosfogips și spumă de defecare pentru anihilarea efectului sărăturării și îmbunătățirea permeabilității solului.** Ultima metodă, aplicarea spălărilor, care coboară frontul sărăturilor sub adîncimea la care pătrund rădăcinile plantelor.

Intrebare: Ce sprijin ați primit, pînă în prezent, din partea I.C.A.R.-ului și a Ministerului Agriculturii și Silviculturii, în interesantul dv. studiu asupra combaterii sărăturării?

Răspuns: Inainte de a răspunde la întrebare, vrem să mulțumim forurilor de care ați amintit pentru ajutorul pe care ni l-au dat și ni-l dau. I.C.A.R.-ul de pildă a recoltat probele de sol și apă pentru analizele necesare studiului fenomenelor de sărăturare și ameliorare a solului. Subliniem că I.C.A.R.-ul face, de fapt, îndrumarea științifică a acestor cercetări. De asemenea Ministerul Agriculturii și Silviculturii a pus la dispoziție terenurile și materialele necesare cercetărilor, repartizînd totodată și un inginer agronom care să se ocupe de aceste studii.

Intrebare: Care sînt rezultatele cercetărilor efectuate pînă acum?

Răspuns: Am făcut, pînă în prezent, doar cercetări preliminare în laborator, în seră și în cîteva puncte de pe Călmățui. Totuși vă putem informa că în viitor aplicarea pe scară largă a metodelor de care am vorbit mai sus va spori considerabil producția agricolă și va reda agriculturii terenuri cu soluri sărate care n-au putut fi niciodată cultivate pînă acum. **Aceasta e cu atît mai important cu cît asemenea terenuri sînt deosebit de fertile.**

Gospodăriile de stat din regiunea Suceava trebuie să devină unități rentabile

— CITEVA OBSERVAȚII PE MARGINEA APLICARII PRINCIPIULUI GOSPODARIRII CHIBZUITE IN ACTIVITATEA TRUSTULUI REGIONAL GOSTAT-SUCEAVA —

Pînă în acest an, răspunderea trusturilor regionale Gostat în realizarea producției de către unitățile subordonate nu era bine precizată. Totodată măsurile tehnico-organizatorice luate de ele se caracterizau printr-un centralism excesiv, din care cauză adaptarea lor la nevoile reale ale procesului de producție necesita formalități multiple și greoaie.

Pentru a lichida această situație și pentru a crea trusturilor posibilitatea de a conduce operativ gospodăriile agricole de stat tutelate, de la data de 1 ianuarie 1957 trusturile regionale Gostat funcționează pe principiul gospodăririi chibzuite. Conform acestui principiu, conducerile trusturilor au în prezent atribuții lărgite privind activitatea economică a gospodăriilor subordonate.

În urma introducerii gospodăririi chibzuite în activitatea trusturilor regionale Gostat acestea și-au mărit contribuția la rezultatele obținute de unitățile în subordine. Cel puțin așa ar fi trebuit să fie. Iată însă că Trustul Gostat al regiunii Suceava nu se poate lăuda că a făcut prea mult pentru realizarea sarcinilor de plan la unele produse și produși. Dacă pînă la 1 mai a.c. gospodăriile din cadrul acestui trust au realizat 7.854 de hectolitri de lapte de vacă față de 6.614 de hectolitri planificați, ceea ce reprezintă valoric 125.056 lei obținuți peste plan, și o producție de viței de 480 capete în loc de 403 planificate, nu același lucru se poate spune despre alți produși și produse din sectorul zootehnic. De altfel, chiar la producția de lapte de vacă și la producția de viței, deși situația este favorabilă pe întregul trust, sînt gospodării care nu și-au realizat nici măcar planul. De exemplu, gospodăria agricolă de stat Ițcani a realizat, raportat la perioada analizată, mai puțin cu 11.475 litri lapte de vacă, iar gospodăriile Călinești, Ripiceni și Șoldănești n-au realizat în întregime producția planificată de viței.

Analizînd situația financiară a Trustului Gostat Suceava după primele patru luni ale anului se constată

GH. LEU
și ing. SEB. PLEȘOIANU

(Continuare în pag. 3)

Pe teme actuale: CU DIPLOMELE IN BUZUNAR!

În ziua aceea însorită, prielnică muncilor cîmpului, cînd colectiviștii de la gospodăria agricolă colectivă Scărișoreanu se aflau cu mic cu mare la prășitul porumbului, am discutat îndelung cu un colectivist tînăr. Îl chema Rusti. Mi-a vorbit între altele și despre felul greșit în care se face la ei calcularea zilelor-muncă, — aplicîndu-se normarea colectivă în loc de cea individuală — despre lipsa unei evidențe a intrărilor și ieșirilor la magazie, despre faptul că se lucrează tot după contabilitatea dublă, în loc să se fi introdus cea simplă...

— Bine, îi spusei, dar d-ta cunoști atît de bine problemele acestea, de parcă ai fi contabil!

— Păi chiar contabil sînt!

Și-mi arătă diploma. Absolvise recent cu calificativul „bine" școala de 10 luni pentru socotitorii din gospodăriile colective. Nu înțelegeam atunci de ce fusese repartizat la munca cîmpului un contabil calificat, în timp ce în scripte domnea atîta dezordine. Explicația mi-a dat-o un membru al consiliului de conducere din gospodărie:

— Poate o să-l numim contabil mai tîrziu. Deocamdată conducerea n-are încredere că el va putea face față sarcinilor. E prea tînăr. N-are experiență.

— Cînd, mai tîrziu? L-am întrebat. După ce va mai prăși două-trei hectare de porumb va căpăta mai multă experiență în munca de contabilitate? Și apoi, dacă n-ați avut încredere, de ce l-ați trimis la școală?

Adevărul este că de multe ori consiliile de conducere ale gospodăriilor colective trimit la școlile de socotitori, președinți sau brigadieri, colectiviști recrutați la întîmplare. Alteori, ce e drept, nu trimit deloc. În raionul Negru Vodă, de pildă, există 59 de gospodării colective cu aproximativ 177 brigăzi de cîmp. Totuși, pînă acum, în decurs de aproape 7 ani, n-au fost trimiși la școală decît 84 de brigadieri. Și dacă toți aceștia, odată întorși de la școală, ar fi fost repuși în funcțiile pentru care s-au calificat încă era bine. Din păcate însă, dintre ei doar 44 lucrează în funcția de brigadieri. De asemenea, din 59 de președinți de gospodării colective, au urmat școala de 5 luni, între anii 1953—1957, numai 16 tovarăși, iar din aceștia nici unul n-a fost reales în funcția de președinte.

Soluții pentru îndreptarea lucrurilor există. Fiecare gospodărie colectivă să trimită la școlile de calificare numărul de cadre de conducere de care are nevoie. Și aceștia nu recrutați la întîmplare, ci să fie aleși fruntași dintre fruntași. Întorși în gospodărie, după absolvire, ei se vor bucura astfel de încrederea colectiviștilor — vor fi numiți în funcțiile pentru care s-au calificat. Nu de alta, dar e păcat ca în timp ce dezvoltarea acestei unități cere în mod imperios cadre specializate, un număr însemnat de colectiviști să rămînă cu niște diplome în buzunare pentru obținerea cărora s-au cheltuit bani și s-a depus atîta energie.

GH. JANGOCIU

Cultura și viața

ȘTIAȚI CĂ...

...nu moliile, ci larvele ce ies din ouăle lor atacă hainele? Ele mănîncă de preferință firele de origină animală.

...păsările nu dorm în cuiburile lor? Cuibul servește păsărilor numai pentru a-și depune ouăle și drept „dormitor" pentru pui.

...girafa este vestită nu numai prin lungimea gîtului? Limba ei atinge în mod obișnuit 65 cm.

...cămila este o adevărată cămară ambulantă? Stomacul său, împărțit în trei compartimente, are o capacitate de 200 de litri. Cocoașele cămilei sînt la rîndul lor adevărate rezerve de grăsime.

...o broască depune 6.000—8.000 ouă în fiecare an? Rezistența ei este de-a dreptul uimitoare; luni întregi ea putînd sta nemîncată. Mai mult. O putem ține îngropată de vie săptămîni de-a rîndul și cînd o vom scoate afară broasca se va afla în perfectă stare de sănătate.

...șoarecele începe să se înmulțească de la vîrsta de trei luni? Șoricioaica poate să nască de 5—7 ori pe an, de fiecare dată 10—15 pui. În numai trei ani, o pereche de șoareci, împreună cu urmașii lor, pot da naștere la circa 1 milion de șoareci.

...albinele sînt principalii artiști ai unui film documentar asupra zborului insectelor? Filmul care rulează în prezent la Institutul Aerodinamic de pe lîngă Facultatea de Aeronautică din Dresda urmărește cunoașterea zborului aerodinamic și fiziologic al albinelor. Înaripatele „artiste" au fost puse la dispoziția operatorilor filmului de către Școala Specială de Agricultură și Horticultură din Dresda.

...în anul 1879, în orașul Liege (Belgia) s-a făcut o curioasă experiență? S-a căutat să se vadă dacă de pe urma puternicului simț de orientare al pisicilor nu s-ar putea trage oarecare foloase. Din Liege au fost trimise în diferite părți ale țării mai multe pisici, cărora li se legaseră cîte o scrisoare de gît. Prima pisică a sosit la destinație după 5 ore, timp în care a străbătut 24 de kilometri.

Asociere la Plopeni

Pînă aproape de miezul nopții, Stan Bogoi s-a zvîrcolit în așternut, neputînd să lipească geană de geană. Baba Smaranda, neliniștită și ea, se întreba: „De ce nu le-o lăsa ciorilor de grijă, că mîine o să-mi umble ca beat de nesomn". Dar socotind că e mai cuminte să-l lase în pace, a închis ochii și trudită cum era a adormit liniștită.

Bătrînul a rămas să se frămînte mai departe, cu ochii deschiși în întunericul odăii...

„Nu, nu semnez! De unde știu eu că n-o să iasă pe dos? Nu sînt eu Stan Pățitul? Am tras-o o dată... mi-ajunge. Contract?... Nu! Nu fac și pace!... Arvună?... Sînt mîncat eu de arvună"...

Toate aceste îndoieli se legau în mintea lui Stan Bogoi de o întîmplare mai veche pe care el o povestise de multe ori, făcînd, vorba aceea, „haz de necaz". Își aducea bine aminte: Era primăvară, în săptămîna patimilor, cînd i-a bătut la poartă „conu" Iorgu, un negustor de cereale care colinda satele să arvunească grîul țăranilor pentru export. Unchiașul l-a poftit atunci în casă, măcar că nu-l socotea prieten. I-a dat o țuică și niște brînză cu ceapă verde — „conu" Iorgu nu mînca de post. La sfîrșit, afacerea s-a încheiat. „Conu" Iorgu, roșu la față și zîmbitor, a scos un portofel gros doldora de bani, din care i-a numărat unchiașului zece hîrtii, nou-nouțe, de cîte un pol. Apoi a semnat o chitanță prin care el, Stan Bogoi, era obligat ca după treierat să ducă la magazia lui „conu" Iorgu o mie kilograme de grîu.

...A venit secerișul, apoi treierișul și Stan Bogoi s-a bucurat că scosese bucate frumoase în acel an, de pe puținul lui pămînt. Om cinstit, știindu-se obligat, după ce a terminat treburile a tras într-o zi carul lîngă magazie și l-a încărcat, măsurînd cu dubla, fără răzătoare, vreo 75 de duble, ceea ce însemna peste 1.150 kg de grîu. A doua zi, a pornit la tîrg.

Cînd a sosit la magazia lui „conu" Iorgu, a văzut că nu este singurul; o sumedenie de căruțe încărcate stăteau înghesuite și în curte și pe stradă, așteptînd rîndul la cîntar.

Pe cînd Stan Bogoi dejuga boii, numai ce aude din spate glasul lunător al negustorului:

— Hei, nea Stane, ai adus grîul? Bravo! Se cunosc oamenii cinstiți! Ia să-ți văd marfa!

Și zicînd așa, „conu" Iorgu a înfipt mîna lacom în grîu, a aruncat cîteva boabe în gură, ronțăindu-le, iar pe celelalte le-a lăsat să-i cadă printre degetele împodobite cu inele — că grăsanul, ca oricare parvenit, purta la fiecare mînă inele de aur cu pietre scumpe. Apoi, strîmbînd din nas a nemulțumire, „conu" Iorgu a mormăit.

— Hm! Nu prea e sec, nea Stane! E jilav... Îți dau cinspe' lei pe dublă. Nici un ban mai mult!

— Cum se poate, coane Iorgule, că doar nimeni nu are grîu ca al meu! Și-apoi ne-am înțeles pe douăș'cinci. Scrie și-n chitanță.

POVESTIRE

— Douăș'cinci! Cine crezi că e nebun să-ți dea atîta?

— Păi, coane...

— Nu-ți convine? Dă-mi arvuna înapoi cu dobînda legală, cum scrie la chitanță, și poți să-l vinzi cui vrei, a turuit „conu" Iorgu, întorcîndu-i spatele.

Stan Bogoi a rămas împietrit, cu fălcile încleștate. Și-a scos apoi carul din înghesuială și s-a îndreptat spre obor, nădăjduind că ceilalți negustori vor fi mai omenoși și îi vor da prețul pe care îl merita grîul. De cum a intrat în obor, samsarii s-au repezit ca hultanii, dar ce folos! Niciunul nu i-a dat preț cinstit.

Amărît, Stan Bogoi a fost nevoit să se înapoieze tot la magazia șarlatanului. Acesta l-a luat în primire de la poartă:

— Hei, nea Stane, așa-i că nu ți-a dat nimeni mai mult? Trage mai bine, colea, la cîntar! Ți-am spus paișpe'lei, paișpe-ți dau. Asta fiindcă ești dumneata și te cunosc. Altfel eu nu cîștig nimic la afacerea asta.

Stan Bogoi n-a răspuns; a tras carul la cîntar, apoi la gura magaziei, și a-nceput să descarce:

— Una-i una... două... două... o taile... taila doua... Cele 75 de duble au fost descărcate la repezeală. Apoi omul a tras din nou carul pe cîntar, să i se ia taraua:

— I-a bonul, nea Stane, — i-a zis cantaragiul. Scăzînd taraua ai 910 kg.

— Cum 910? Eu am adus...

— E atît cît îți spun eu. Cîntarul e sfînt!

Cu bonul în mînă, s-a dus la casierie, de unde a încasat cu scîrbă banii cu care îl „pricopsise" negustorul.

— Mă păcălișî, nea Stane!... Mă păcălișî... Dar, vorba e vorbă. Paișpe' ți-am spus, paișpe ți-am dat — a zis cu viclenie „conu" Iorgu.

*

...Cîntau cocoșii într-un limpede revărsat de zori. Stan Bogoi sta pe marginea patului cu capul rezemat în pumni. Își făcea tot felul de socoteli: „Dacă-oi păți ca și cu hoțul ăla de negustor?... Ei, dar ce, acum avem de-a face cu de alde Iorgu?"...

...Soarele se ridicase de-o suliță, cînd în poartă se auziră bătăi de ciomag. Era Ion Bălan, cu care Stan Bogoi vorbise să meargă la adunare pentru asociere și să încheie contract cu statul pentru vînzarea cerealelor din ăst an.

— Nu merg, mă. Nu bate degeaba, l-a întîmpinat Stan Bogoi pe vecinul său.

— Treaba ta, mă!... eu mă duc. Al Zamfirii a semnat ieri și a luat 400 de lei avans și ca el alți 17 oameni s-au asociat...

— O fi luat... Da' eu nu vreau să mă bag. Sînt pățit și...

Vorbele astea îl îndîrjiră cumplit pe Ion Bălan:

— Da' ce crezi, omule, că acum ai de-a face cu de-alde „conu" Iorgu? Cu statul e treabă cinstită, măi creștine: preț bun ai, primești arvună și spor de 10 la sută; ce e trecut în contract e lege, nu glumă...

Stan Bogoi a zîmbit așa în doi peri, c-un înțeles pe care Ion Bălan nu l-a priceput de fel.

...La cooperativă se adunaseră toți cei 54 de oameni care cu o zi înainte hotărîseră să se asocieze. Printre cei care se înghesuiau să semneze era și Stan Bogoi.

— Trece-mă și pe mine, măi Florică, — a zis el către președintele cooperativei, clipind posnaș din ochi. Da' repede că pic de somn.

Și prinzînd locul, a semnat: Stan Bogoi, 1.500 kg de grîu, 1.500 kg de porumb.

Lista s-a umplut apoi la repezeală de semnături. Aci cu litere mici cît niște purici, aci mari și lăbărțate, de n-aveau loc pe rîndurile hîrtiei albe.

Dar această hîrtie obișnuită cîntărea greu. Să tot fi avut nouăzeci, dacă nu o sută, de mii de kilograme.

LUCIAN RADAN

Purtători ai insignei „Prieten al cărții"

În comuna Broșteni, din raionul Vatra Dornei, a avut loc zilele acestea o întîlnire a participanților la concursul de citit „Iubiți cartea". Discuțiile purtate au arătat că cei mai mulți tineri participanți la acest concurs și-au însușit conținutul cărților recomandate.

Cu acest prilej s-a înmînat într-un cadru festiv insigna „Prieten al cărții". Totodată, s-au înscris la concurs noi concurenți din comună.

Comisia comunală de concurs și-a propus să organizeze recenzii, seri literare și expoziții de cărți la care să ia parte un număr și mai mare de concurenți.

VASILE DUMITRESCU
corespondent

S-a îmbunătățit activitatea culturală

Artiștii amatori din satul Tisa, raionul Gurahonț, au prezentat de curînd țăranilor muncitori un bogat program artistic, care s-a bucurat de un frumos succes. Această manifestare marchează o înviorare a activității culturale din satul Tisa, care pînă în timpul din urmă cam lăsa de dorit.

La căminul cultural din sat se adună acum seară de seară în jurul aparatului de radio numeroși săteni, ascultînd muzică, sfaturi folositoare și alte lucruri interesante. Biblioteca căminului este și ea mult căutată, avînd peste 60 de cititori

IOAN COȚOI

Pregătirea magaziilor și depozitelor pentru păstrarea recoltei

În vederea înmagazinării și păstrării noii recolte, este necesar să fie luate de pe acum măsuri pentru pregătirea tuturor spațiilor de depozitare.

Astfel, magaziile și depozitele trebuie să fie golite de recolta din anul trecut și apoi măturate și bine curățate. La magaziile construite din lemn este necesar să fie înlocuite scîndurile rupte sau crăpate cu altele noi. Găurile făcute de șoareci și șobolani trebuie astupate cu mortar de var sau de ciment, iar crăpăturile din zidărie cu mortar de var sau lut galben.

Totodată, se va curăți, dezinfecta și repara utilajul de magazie (vînturători, bascule, cîntare, prelate, saci etc).

Magaziile — indiferent din ce material sînt construite (cărămidă, lemn, beton etc) — trebuie văruite în exterior cu o soluție de lapte de var (concentrație 20 la sută) preparată din 20 kg de var bulgări la 120 litri de apă. Cu aceeași soluție se dezinfectează în interiorul magaziilor pereții laterali construiți din cărămidă. Pardoselile de ciment și podelele simple sau duble se dezinfectează cu o soluție de 15 la sută sodă caustică, obținută din 15 kg de sodă caustică la 83 litri de apă.

Un foarte bun dezinfectant pentru materialul lemnos din interiorul magaziilor și al depozitelor îl constituie emulsia de ulei verde, în concentrație de 3 la sută. Emulsia se prepară numai în vase de lemn, vase smălțuite sau de sticlă — din 3 kg de ulei verde cu bază de naftenat de cupru și ulei de ricină sulfonat la 97 litri de apă.

Acolo unde nu a fost constatată prezența gărgărițelor ci numai a moliilor, se va face dezinfectarea cu soluție de formalină (în proporție de 7,5 litri formalină de 40 la sută concentrație la 90 litri de apă). Ținînd seama de faptul că formalina este toxică și produce arsuri, este necesar ca în timpul pulverizării muncitorii să folosească măști de protecție și să-și ungă mîinile cu vaselină. După dezinfectare, magaziile se țin închise 4—5 zile, apoi se aerisesc bine. După ce aerisirea s-a făcut îndeajuns, pereții magaziilor sau ai depozitelor se văruiesc cu o soluție de var obținută din 10 kg de var nestins la 90 litri de apă.

În magaziile și depozitele de cereale unde au fost păstrate produse agricole infestate cu insecte este necesar ca înainte de înmagazinarea noii recolte să se procedeze la distrugerea insectelor prin gazare. În acest scop, se folosește sulfura de carbon sau amestecul de sulfura de carbon cu tetraclorură de carbon, în proporție de 6 părți sulfură de carbon cu 4 părți tetraclorură de carbon. La facerea amestecului se va avea grijă să se toarne tetraclorura de carbon peste sulfura de carbon.

Ing. PETRE ULMAMEI

Pentru fondul central de cereale al statului

Tot mai multe contractări

Colectiviștii și țăranii muncitori din Feldioara și Crizbav, raionul Codlea, au primit cu multă bucurie Hotărîrea Consiliului de Miniștri cu privire la contractările de cereale.

Așa, de pildă, gospodăria agricolă colectivă „23 August" din comuna Feldioara a încheiat contract cu întreprinderea „Recolta" pentru livrarea unei cantități de 30.000 kg de grîu din producția acestui an, iar cu fabrica de bere „Aurora" — Dîrste a contractat o suprafață de 50 ha de orzoaică.

De asemenea țăranii muncitori cu gospodărie individuală din Feldioara au încheiat contracte cu cooperativa pentru 10.000 kg de grîu și 4000 kg de orz, iar cei din comuna Crizbav au contractat pînă în prezent 9.240 kg de grîu, 6320 kg de orz și 17.500 kg de orzoaică.

SIMION HUDEA
corespondent

O socoteală simplă

Țăranii muncitori din comuna noastră au hotărît ca în acest an să vîndă statului cantități mult mai mari de cereale ca în 1956. Cînd a apărut hotărîrea privitoare la contractări, ne-am strîns în mare număr la căminul cultural din comună, unde tov. Ene Leaua — președintele — și Vasile Iazu — achizitorul cooperativei — ne-au explicat avantajele pe care partidul și guvernul ni le acordă nouă, producătorilor agricoli. Mulți au încheiat contracte chiar atunci. Noi, de exemplu, am contractat după cum urmează: Gh. Grigore — 800 kg de grîu și 1.500 kg de porumb, Dumitru Șerban — 800 kg de grîu și 500 kg de porumb. Gheorghe Radu — 500 kg de grîu și 500 kg de porumb. La fel, Dobre Lupu și Enache Zamfir au încheiat contract fiecare pentru cîte 1.000 kg de grîu și 1.000 kg de porumb. Și astfel de contracte au mai încheiat mulți alții. Pînă acum cîteva zile în comuna noastră — numai în sectorul individual — s-au făcut contracte pentru 85.000 kg de grîu și 78.500 kg de porumb, realizîndu-se planul de contractări pe comună în procent de 167 la sută.

Cunoscînd prețul bun oferit de stat, sporul de 10 la sută, arvună, plata transportului cerealelor contractate și celelalte avantaje, noi i-am îndemnat și pe alți oameni din comună să încheie contracte cu statul. Cunoscînd de la început prețul pe care-l vom primi, putem să ne socotim din vreme veniturile și să ne organizăm gospodărește treburile.

Apoi arvuna pe care am primit-o acum cînd muncile în cîmp sînt în toi și cînd ne pregătim pentru seceriș și treieriș ne-a fost de mare folos. Primind cîte 400-800 lei — după cantitățile ce le-am contractat fiecare, — am putut să ne reparăm din timp prășitoarele, căruțele și să ne cumpărăm diferite unelte și lucruri trebuitoare gospodăriei.

GH. V. GRIGORE, D. DUMITRU
GH. ȘERBAN, GHEORGHE I. RADU
țărani muncitori din comuna Pulești, raionul R. Sărat

În slujba vieții

Așteptînd în sala curată, încercam să deslușesc, de dincolo, glasul medicului. Mi-l imaginam tînăr, cu boneta pusă pe o parte, lăsînd să-i cadă o șuviță de păr. Dar cînd ușa s-a deschis, în fața mea a apărut un om încărunțit, trecut de mult de prima tinerețe. Privirea plină de căldură m-a învăluit de la început. Așa l-am cunoscut pe doctorul de țară Coriolan Hirțioga.

Cu liniștea pe care ți-o dă doar o viață de muncă, doctorul Hirțioga povestește întîmplări din viața sa de ieri și de azi, trăgînd o linie groasă de demarcație între ceea ce a fost și ceea ce este azi. Sînt întîmplări triste, din anii aceia cînd medicul de țară trebuia să lupte din răsputeri nu numai cu obscurantismul din sat, dar și cu nepăsarea autorităților, fie ele locale, județene sau mai înalte. Sînt însă și fapte din anii de acum, pe care doctorul Hirțioga le povestește cu plăcere.

Cine ar putea spune cîți kilometri a făcut doctorul Coriolan Hirțioga în cei 30 de ani de cînd e medic în circumscripția sanitară Ceptura din actuala regiune Ploești? Este de altfel poate singurul lucru de care nu-și amintește, de care n-a ținut cont. Poate pentru că nu l-a interesat niciodată cît de departe este locul unde trebuia să ajungă. Și doar avea ceva de umblat, căci circumscripția sa se întinde pe o rază de 9 km.

Între Ceptura și Bolari, — cele două comune mărginașe ale circumscripției, — îl cunoaște toată lumea, căci aproape nu există casă al cărei prag să nu-l fi călcat, aducînd alinare suferințelor. Doar dragostea de oameni l-a putut înlănțui atîția ani de zile în locurile acestea..., aici măcar natale.

Într-un grajd de vite și-a început acum treizeci de ani doctorul Hirțioga munca sa de medic. „Era așa-zisa epocă de prosperitate și totuși statul nu făcea nimic pentru lichidarea sifilisului și pelagrei, plăgi care făceau ravagii pe aici" — spune cu amărăciune doctorul Hirțioga.

Triste amintiri! Copleșit parcă de ele, doctorul a tăcut o clipă. Apoi mi se destăinuiește mai departe: „Cîți copii nu se stingeau pe vremuri din lipsa unei maternități. În această privință, comuna Ceptura deținea din anul 1939 un record pe județ: 21 la sută. Acum, mortalitatea infantilă în această circumscripție este de 4 la sută. Diferența de procentaj — îmi arată în continuare doctorul — ilustrează două lumi. Scăderea mortalității infantile se datorează condițiilor sanitare pe care le avem acum."

Rupînd cu amintirile, doctorul Hirțioga se însuflețește deodată, și cu un elan tineresc îmi arată ce înseamnă noile condiții: trei puncte sanitare, 11 cadre medicale pe întreaga circumscripție, o casă de nașteri, un staționar și o magazie plină cu medicamente.

Dispensarul medical condus de doctorul Hirțioga este astăzi primul pe raion în ceea ce privește munca de educație sanitară, iar medicul a fost în nenumărate rînduri evidențiat pentru acest fapt, ca și pentru asigurarea celei mai bune asistențe medicale la ariile de treier. Despre aceste lucruri, doctorul Hirțioga vorbește mai puțin. În 30 de ani de muncă a ieșit doar de atîtea ori învingător în lupta pentru triumful vieții!

Acum, cînd părul alb de vreme îi trădează vîrsta, doctorul Hirțioga, la fel ca în primii ani ai apostolatului său medical, cutreieră ulițele circumscripției sanitare cu vioiciunea pe care i-o dă inima veșnic tînără, bucuros că poate încă să aducă alinare celor în suferință.

R. POENARU

Ce să citim
Alex. Wedding: „Chemarea Ghețarilor"

Romanul „Chemarea ghețarilor", al scriitorului german Alex. Wedding, este o carte despre eroism la fel de interesantă și atrăgătoare atît pentru cititorii tineri cît și pentru cei vîrstnici. Autorul împletește cu multă măiestrie două acțiuni ce se petrec la distanță de mii de kilometri una de alta, dar care au totuși o strînsă legătură. Astfel, aflăm povestea unor întîmplări aproape de necrezut, pe care le întîmpină o expediție sovietică în ținutul ghețarilor veșnici — la Polul Nord. Plecați să descopere noi căi pe mare, către locuitorii din îndepărtatul Nord, curajoșii oameni sovietici — printre care savanți, ingineri, zidari ori tîmplari, — rămîn după sfărîmarea vaporului în care călătoreau luni de zile pe un ghețar plutitor. Ei luptă eroic cu toate greutățile, convinși că patria sovietică nu-i va părăsi, oricît de grele ar fi eforturile pentru salvarea lor, ceea ce se întîmplă.

Dar vestea despre inimoșii exploratori sovietici s-a răspîndit în lumea întreagă. Despre acest naufragiu, despre cei peste o sută de oameni amenințați în orice clipă să fie înghițiți de valuri, zdrobiți de munții călători de ghiață, ori sfîșiați de fiare, aude și ceata copiilor de pe strada Harrant din Praga. Ei hotărăsc să pornească o expediție pentru salvarea naufragiaților. Fii de muncitori și mici meseriași, ei abia încropesc bani pentru a porni la drum trei dintre ei, cei mai răsăriți, care au bilete de călătorie doar pînă la primul orășel de lîngă Praga. Dar expediția lor trece prin întîmplări neplăcute chiar înainte de a ajunge la această primă țintă propusă. Apoi alte și alte peripeții se adaugă o dată cu trecerea zilelor. Și în vreme ce ultimii membri ai expediției sovietice sînt salvați de avioanele trimise din patrie anume în acest scop, copiii din strada Harrant sfîrșesc glorioasa lor acțiune de salvare, culeși de pe un cimp de șoferul unui camion, și aduși acasă la părinți.

Ceea ce face însă din ei niște mici eroi, apropiați eroilor adevărați care au înfruntat ghețurile, este faptul că acești copii dau dovadă nu numai de curaj, ci mai presus de aceasta de o dragoste nețărmurită față de oameni. Nici o greutate nu-i sperie în dorința lor mare de a salva niște cetățeni sovietici, adevărați luptători pentru binele omenirii întregi. În aceasta stă și semnificația cărții, care face pe cititor să simtă că iubirea de oameni nu cunoaște granițe, că cei ce luptă pentru cauza nobilă a îmbunătățirii traiului oamenilor sînt prețuiți și îndrăgiți în orice colț al pămîntului. Aceasta este una din cauzele pentru care crește prestigiul și prețuirea oamenilor sovietici în lumea întreagă.

V. GAFIȚA

Un grădinar iscusit

La prima înfățișare Gheorghe Constantin, maestru legumicol la gospodăria de stat Domnești, regiunea București, nu se deosebește cu nimic de ceilalți oameni.

Dacă stai însă de vorbă cu el — chiar numai în fugă — îți dai de îndată seama că nu e un om obișnuit. Și iată de ce. În afară de faptul că e un bun gospodar care lucrează cu pricepere și dragoste, el se străduiește zi de zi să aplice în grădina de legume a gospodăriei o seamă de reguli agrotehnice care să sporească din ce în ce producția. Astfel, vei afla că el face aratul și îngrășatul terenului încă de cu toamnă, că pentru a ieși un răsad viguros el face controlul și tratarea semințelor, stropește la timpul potrivit plantele împotriva manei, însfîrșit, nu se dă înlături de la nici o muncă, ori cîtă osteneală și grijă i-ar cere — știind că după muncă vine și răsplată.

Gheorghe Constantin sau nea Gogu — cum i se spune — nu e tînăr, dar nici bătrîn. E așa cum trebuie să arate un om la 50 de ani. În schimb, puterea lui de muncă e ca a unui flăcău de 20 de ani. Lucrează în grădinării de multă vreme. I-a plăcut această îndeletnicire încă de mic copil. Dar abia din 1949, după ce a început să lucreze în gospodăria de stat, munca i-a fost răsplătită cum se cuvine. De atunci an de an își depășește planul. Anul trecut, de pildă, la fiecare din cele 10 hectare cu roșii a obținut o depășire de producție de un vagon și jumătate. Gheorghe Constantin a obținut în 1956, în total, 153 de tone de legume peste plan. Și bineînțeles, că pentru o asemenea depășire și răsplata a fost mare.

Anul acesta, nea Gogu și-a pus în gînd să lucreze și mai bine ca în 1956. Va munci mai mult și el, și cei 150 de oameni pe care-i are sub conducere; mai ales că și suprafața pentru grădinărie s-a mai mărit, ajungînd la 60 de hectare. Și rezultatele vor fi, fără îndoială, mai bune. Anul acesta Gheorghe Constantin și brigada sa au dobîndit din vînzarea recoltelor peste 60.000 lei, mai mult decît fusese planificat. Cea mai mare producție a fost dobîndită la ceapă. Și aceasta fiindcă ceapa a fost semănată din toamnă, cu mașina, în rînduri, ceea ce a înlesnit prășitul cu mijloace mecanizate. Pe terenul eliberat de ceapă a fost răsădită apoi varza timpurie, care promite și ea o recoltă bună.

Pentru rîvna și priceperea sa în muncă, pentru depășirea planului de producție în fiecare an și pentru grija pe care o are față de fiecare om în parte, Gheorghe Constantin a fost prețuit cum se cuvine: pe lîngă cîștigul mediu lunar de 1.300 lei, — pe care l-a avut anul trecut — el a fost decorat cu Medalia Muncii, cu prilejul decernării Drapelului roșu de unitate fruntașă pe ramură gospodăriei agricole de stat Domnești.

Satiră și umor

Vulpea

Subțirică și isteață,
Cînd ieșea din cotineață,
A surprins-o-n fapt Grivei
Și-a fost vai de blana ei.
Alergînd prin bătătură
S-a jurat că nu mai fură
Și de bine ce-a scăpat
Zău, pe-acolo n-a mai dat!
... Umblă-acum să-și facă rost
Unde-i cîinele mai prost.

STELIAN FILIP

LIVADA LUI TINDALĂ

Tindală o livadă cîndva primise-n seamă
Și o păzea cu bîta, ca hoții să se teamă.
Cu ochii după furii ce nu-ndrăzneau să vină
Nu a văzut omida pe orișice tulpină,
Făcînd să piară frunza și poamele să cadă,
Ca un pojar se-ntinse vermina în livadă.
Cînd au venit sătenii, în toamnă, după roade
Strigară: „De livadă așa-ngrijiși, neroade?!"
„Nu mă certați, răspunse Tindală. Domnul știe
Că eu și zi și noapte am fost la datorie!"
„Omizile și viermii dar cum de-au năpădit?!
La ce-ți lăsarăm oare unelte de stropit?!"
„Vedeți, grăi Tindală. Eu hoții cît un munte
Mă așteptam să fie și nu omizi mărunte...
Nu le-am zărit și încă de le vedeam, atîta
N-aș fi crezut să strice... Eu am păzit cu bîta!...

DAN SOLOMON

Cîntar... de precizie

Zicea ieri nevastă-mea: „Îmbracă-te, măi omule, și du-te la centru să predai cota de lînă că l-am văzut p-alde Ghețu trecînd".

„Mă duc eu, da' mai încolo, — îi răspunsei. Spuneau unii aseară că n-au adus cîntarul de la reparat. Ce? Vrei să bat un drum de pomană?" „Ba auzii prin sat că l-au adus — îmi răspunse ea. Numai vezi de fii atent să nu-l fi „reparat" cum știu ei? Mai bine să treci întîi pe la cooperativă s-o cîntărești.

E o zicală: Măcar o dată în viață să asculți și de vorba femeii. Așa am făcut și eu. Am luat legătura de lînă și m-am dus glonț cu ea la cooperativă — la cuscru Bageac.

— Ai cîntar „cinstit", cuscre? — îl întrebai eu așa... în glumă.

— Ceas. Ăsta îți cîntărește și gîndurile, nu altceva.

— Ei, dacă-i așa, ia vezi cîte kile de lînă am aici?

— Șase kile, la țanc.

I-am mulțumit și-am plecat. Cînd să intru la D.A.C. gata să mă dărîme unu' din Bălanu, un sat vecin. Era furios și arăta cu pumnul spre alde Ghețu. Îl știți p-alde Ghețu? Vasile Ghețu, ăl de-i achizitor la centrul de colectare a lînei de la noi, din Ghizdaru? Ăia din Bălanu îl știu, că tot la el vin cu cotele. Fie vorba între noi, da' nu-l prea au deloc la inimă. Cum că spuneam, intru și eu înăuntru. La cîntar, alde Ghețu — achizitorul — tocmai pusese cota de lînă adusă de Alexandru Dan.

— Ai 5 kile, nea Lisandre — zice Ghețu și dă să pună lîna de o parte.

— Nu se poate, tovarășe Ghețu. Am adus 6 kile. O fi vreo greșeală?

— Ce greșeală? sare Ghețu de colo. Care greșeală? Ăsta-i cîntar de precizie. Cel mai prima. Măcar de-aș mai avea unu' ca ăsta.

— Ne-ajunge unu', — zice Alexandru speriat, că altfel rămînem fără pic de lînă. Și p-ormă ce-o să facem? O să bărbierim oile?

Drept să vă spun, cînd am dus lîna la cîntar îmi cam tremurau picioarele și mă încerca un fel de amețeală.

Ghețu însă era liniștit. A pus lîna pe cîntar, a privit puțin toată încurcătura ceia de semne și de linii și a răcnit către mine:

— Cinci kile, tovarășe.

— Nu se poate, bre, zic eu. Am adus șase kile în cap. Am cîntărit-o și la cooperativă.

— A mai scăzut, măi tovarășe! zice Ghețu. Ia spune: ai venit pe la soare?

— Păi pă unde dracu' altfel? Cu tramvaiu' nu puteam, că încă n-avem.

— Ei asta-i, zice el cesel nevoie mare. Să știi că te-a bătut soarele din creștet și s-a mai uscat lîna. De ce nu merseși, bre omule, pă la umbră, pă după grădini? Ce să-ți fac acum? Se poate să nu știi nici atîta lucru? Du-te acasă și mai adu un kil.

L-am ascultat p-alde Ghețu și m-am dus. Da' nu acasă, ci la sfatul popular și le-am spus toată tărășenia. Cei de-acolo au făcut repede o comisie (mai veniseră și alții să le povestească despre cîntarul de „precizie" al lui Ghețu), s-au dus la centrul de colectare, și ce să vezi? Cîntarul lui Ghețu Vasile era potrivit... la precizie. Trăgea cîte 200 de grame la kil pentru alde Ghețu și ai lui. Li se făcuse de... lînă. Păcat însă că n-am putut să le-o scărmănăm puțin, acolo pe loc, fiindcă după control au fugit cu toții la Giurgiu.

Ce-au făcut acolo, nu mai știu. Da' tare am rămas mirat cînd am aflat că tovarășul director Oprișan — de la D.A.C. Giurgiu — în loc să se bucure că nu ne lăsam furați și prostiți de indivizi ca alde Ghețu le cam ia apărarea.

Păi se poate, oameni buni? Păi dac-ar fi să zic o vorbă d-a noastră — așa mai de la țară — zău, asta-i cam prea... de oaie!?

LUCIAN CURSARU

DIN EXPERIENȚA GOSPODĂRIILOR COLECTIVE ȘI ÎNTOVĂRĂȘIRILOR AGRICOLE

Eri leneșul satului, azi cel mai harnic colectivist

Despre Tănase Stoian din Țepeș Vodă, raionul Brăila, s-a vorbit mult în sat. Se vorbește și acum. Inainte de a se înscrie în gospodăria colectivă și un timp după aceea, lumea îl vorbea de rău. Unii ziceau că e cîrpaci nu plugar. Muncea cît se poate de rău cele 7 pogoane de pămînt pe care le avea. Primăvara nu-și grăpa griul, nu plivea buruienile din lan și nici nu-l secera la vreme. Porumbului îi dădea o dată cu sapa, apoi vita rarița și cu asta gata. După așa muncă nici bucate n-avea. Rar dacă scotea în vreun an mia de kg de porumb la hectar.

Lui Tănase Stoian nu-i plăcea nici munca pe lingă casă. In bătătura lui nu găseai nici vacă cu lapte, nici cățel, nici purcel. Toată ziua își pierdea timpul prin gară. De ședere se molipsise și Ioana, nevastă-sa.

Acum, sătenii din Țepeș Vodă îl vorbesc numai de bine pe colectivistul Tănase Stoian. Chiar Stan Scarlet, un țăran fruntaș, îl laudă mereu.

— Inainte, nu-mi venea nici să-i dau bunăziua, mi-a spus el. Dar acum, îl salut de departe. Bravo lui. A ajuns omul fruntaș între fruntași.

Că Tănase Stoian a devenit cel mai harnic colectivist știu și copiii de școală. Insă să vedem cum a putut el să devină fruntaș.

Aici, ar putea să ne povestească foarte multe lucruri utemistul Bertea Ion, frate cu președintele gospodăriei agricole colective „Horia, Cloșca și Crișan". Acesta și-a luat în ziua inaugurării gospodăriei angajamentul de a face din Tănase Stoian om adevărat. La auzul angajamentului mulți au rîs cu hohote: „Mai degrabă faci sită de mătase din coadă de cîine decît din Tănase plugar". Rîsul oamenilor nu a zdruncinat hotărîrea utemistului. Acum iată-l pe Tănase om întreg. Dar pînă să ajungă cum e astăzi, a trebuit să treacă săptămîni, luni...

La început Tănase Stoian se cam codea la muncă. Ba spunea că nu se pricepe să țesele un cal, ba că nu știe să rînească în grajd, ba că-l dor șelele cînd ridică cîte ceva... Utemistul s-a ținut mereu de capul lui. Ii dădea ca exemplu pe Ion Micu, colectivist în vîrstă de 72 de ani, care se duce zilnic la muncă în gospodărie. După un timp, văzindu-l pe bătrîn cum muncește, i-a fost rușine lui Tănase să mai stea acasă. Acum, după 6 luni de cînd e colectivist, pe Tănase Stoian nu-l mai poate întrece nici povățuitorul său, utemistul Ion Bertea.

In luna martie, harnicul colectivist — așa-i numit Tănase azi — a cerut oamenilor să-l lase să care el gunoiul de grajd pe ogoarele gospodăriei. In cîteva zile a transportat singur pe cîmp 50 de căruțe de gunoi. Apoi a mers la Brăila după cartofi de sămînță. După aceea n-a mai lipsit nici o zi de la muncă. La grăpatul griului de toamnă, la semănatul porumbului, a florii-soarelui și a celorlalte plante, Stoian Tănase a fost în frunte. De cum a început prășitul a adus-o la muncă, în gospodărie, și pe nevastă-sa. Apoi Ioana Stoian a convins-o să vină la muncă pe Vasilica, nevasta gestionarului de la bufet. Adunînd zilele-muncă scrise în dreptul numelui lui Stoian Tănase, am aflat că e fruntaș pe gospodărie.

El și cu Ion Bertea au cele mai multe zile-muncă. O sută. Dacă ar fi să facem un clasament ar ocupa împreună locul întîi. Pentru că fiecare jinduiește să ocupe locul ăsta singur s-au prins la întrecere. Prima zi de întrecere i-a găsit pe amîndoi în frunte. A doua zi la fel. A treia, de asemenea.

Ca să vedeți cine-i astăzi Stoian Tănase, cel poreclit pînă anul acesta leneșul satului.

ION BELCIUGAN

Cîte 2—3 autocamioane

Zilele acestea gospodăriile agricole colective din satele Neatîrnarea, Vasile Alecsandri, Dealul, Beldaud, Enisala și Pașa-Gîșla din raionul Istria și-au cumpărat autocamioane.

Dezvoltarea avutului obștesc a făcut să crească veniturile gospodăriilor agricole colective și astfel au crescut și posibilitățile lor de a cumpăra autocamioane pentru satisfacerea nevoilor de transporturi în gospodării. Numai în cursul acestui an 32 de gospodării colective au cumpărat autocamioane. Acum gospodăriile colective din regiunea Constanța dețin 230 de autocamioane. Multe gospodării, printre care cele din comunele Cobadin, Petroșani, Sudiți, Straja și altele, au cîte 2-3 autocamioane.

Intovărășiri fruntașe în regiunea Timișoara

In sat la Marga

Pășeam pentru prima dată pe drumul de cîmp ce pornește din marginea satului Marga și duce spre stîna întovărășirii. Pe drum, vorbeam despre una, despre alta cu tov. Căciulescu Trandafir, președintele întovărășirii zoo-pomicole „1 Mai" din această comună. Aflai că de cînd a luat ființă întovărășirea (22 aprilie 1956) viața țăranilor muncitori întovărășiți din Marga s-a schimbat mult. La înființare, au fost 34 de membri, cu 76 de oi și 76 de miei. Azi, numărul membrilor a ajuns la 60, iar al oilor la 300. Munca în întovărășire a fost organizată în așa fel, încît s-au obținut rezultate bune chiar din primul an, dobîndindu-se un beneficiu evident față de veniturile pe care le aduc oile țăranilor muncitori individuali. De exemplu, fiecărui întovărășit i-a revenit pe cap de oaie 2 kg de lînă, 8 kg de caș proaspăt și 160 lei, rezultați din vînzarea cărnii oilor tăiate și a pieilor de miei. Intre timp, întovărășiții au comasat 12 de ha de fînețe împărțite în două trupuri. Au fost procurate apoi materiale — cu sprijinul primit de la stat — pentru a se construi un saivan cu o capacitate de 500 de oi și un grajd pentru 20 de vite mari. Au mai fost construite totodată și camere pentru ciobani, încăperi pentru prepararea laptelui, birouri etc. Intovărășiții au mai cumpărat și 180 de oi și 10 vaci cu lapte.

Paralel cu dezvoltarea sectorului zootehnic, întovărășiții din Marga au dezvoltat și sectorul pomicol. Pe terenul comasat pe o suprafață de 8 ha s-au plantat 1.200 de meri.

L-am întrebat pe tov. Căciulescu Trandafir cum este organizată munca în sectorul zootehnic. Am aflat că oile întovărășirii sînt grupate într-o singură turmă, păzită de 4 ciobani. Aceștia sînt membri ai întovărășirii dar primesc un salariu lunar de 600 lei fiecare. Vacile întovărășirii n-au decît un singur paznic care primește 500 de lei lunar. Toate celelalte lucrări se execută cu participarea tuturor întovărășiților. Evidența muncii o ține, într-un registru special, președintele întovărășirii, fiecare membru avînd deschisă o partidă specială.

Toată producția de lapte, brînză, zarzavaturi, legume, fructe se adună în magazia întovărășirii, iar după ce se achită obligațiile către stat se opresc cheltuielile de producție, banii pentru plata ciobanilor și a îngrijitorilor de animale restul se împarte întovărășiților, în raport cu oile aduse în întovărășire și cu zilele prestate.

Intovărășiții din Marga au planuri mari de viitor. Ei sînt hotărîți ca pînă la sfîrșitul anului 1958 să-și mărească turma de oi pînă la 600 de capete. Se vor mai cumpăra, de asemenea, încă 10 vaci, aplicîndu-se cu strictețe selecția, ca astfel întovărășirea să aibă numai vaci din rasa Siementhal. Pentru a se folosi zerul rămas de la facerea brînzei, întovărășiții au hotărît să cumpere 20 de scroafe din rasa Mangalița și totodată să termine cocina de porci ce se află în construcție.

Va fi organizată și o stupină cu 50 de familii de albine și se vor cumpăra 4 cai necesari diferitelor transporturi. Intovărășiții sînt hotărîți, de asemenea, să mărească și grădina de zarzavat cu încă 3 ha, amenajînd un canal pentru irigare. Anul acesta, întovărășiții au contractat cu statul 6.000 litri de lapte de vacă, 5.000 litri lapte de oaie, 600 kg lînă și 1.313 kg carne de miel.

Este sigur că dezvoltarea întovărășirii și veniturile obținute de întovărășiți vor contribui ca în scurtă vreme un număr tot mai mare de țărani muncitori să ceară înscrierea în întovărășire, pornind pe drumul muncii unite.

HAMAT VICHENTIE
corespondent

INCUBATORUL COLECTIVEI

La gospodăria agricolă colectivă „Viață Nouă" din comuna Romînești, regiunea Ploești, au fost instalate incubatoare cu ajutorul cărora se pot scoate cîte 800—1.000 de pui pe fiecare etapă.

In prima fotografie: colectivista Elena Tudor îngrijește și hrănește după cele mai înaintate metode puii scoși la incubatorul gospodăriei.

In a doua fotografie: tehnicianul avicol Ieparu Constantin, controlînd temperatura ouălor din incubator.

Să folosim rațional pășunile

Cel mai potrivit mijloc pentru sporirea producției pășunilor și a productivității animalelor este pășunatul sistematic numit și pe tarlale.

Această metodă este folosită cu succes în numeroase regiuni ale țării. Anul trecut bunăoară, pe pășunea model din raionul Sibiu, producția de masă verde la hectar a atins 8 — 10.000 de kg; de asemenea, fiecare oaie care a păscut pe această pășune a dat în medie o producție anuală de 60 de litri de lapte. Rezultate asemănătoare au fost obținute și în regiunea Hunedoara, în comunele Apoldul de Sus, Vașia de Jos, Lăcugiul de Sus, Turdaș, Sarmisegetuza și altele.

Pentru organizarea pășunatului rațional, pășunea respectivă se împarte în tarlale de mărimi diferite. Din practică s-a constatat că mărimea cea mai potrivită a unei tarlale este de 8—25 de ha, fiind în funcție de calitatea pășunii și de numărul animalelor. De regulă, animalele rămîn pe o tarla 4–6 zile, apoi sînt trecute pe alta, ș.a.m.d. Cînd animalele au terminat de păscut pe ultima tarla, iarba de pe prima s-a refăcut, astfel încît ea poate fi din nou pășunată.

Se recomandă gospodăriilor ca în fiecare an să cosească pentru fîn una sau două din aceste tarlale. Pe această cale se realizează o rotație între pășune și fîneață, fapt care duce la îmbunătățirea covorului ierbos. Este bine de asemenea, ca la 4—5 ani odată, fiecare tarla să fie cosită atunci cînd semințele plantelor au ajuns la maturitate. In timpul cositului, semințele se scutură producîndu-se astfel reîmprospătarea covorului ierbos prin autoînsămînțare.

Pe pășunele naturale bune, numărul de animale ce pot pășuna deodată pe un ha de tarla, poate ajunge la 10—15 unități vită mare, iar pe pășunile artificiale pînă la 25 unități vită mare.

Pentru organizarea pășunatului rațional și delimitarea tarlalelor se pot folosi cu bune rezultate gardurile din lemn sau din sîrmă.

O atenție deosebită se cere a fi dată și felului în care se execută pășunatul în interiorul tarlalelor. Pășunatul trebuie făcut în „front" sau „sub picior"; în ambele cazuri vitele se înșiră în linie, una lîngă alta și înaintează pe măsură ce consumă iarba.

Pentru ca pășunatul rațional să dea rezultate cît mai bune, este necesar ca după ce se pășunează fiecare tarla să fie cosite plantele neconsumate, împrăștiate bălegile și aplicate îngrășăminte chimice suplimentare. Nu trebuie neglijate de asemenea nici distrugerea mușuroaielor, grăpatul etc.

Ing. C. BARBULESCU

Pentru o recoltă bogată de porumb!

Ne ținem de cuvînt

Pe la noi umblă o vorbă: „Ai intrat în horă, trebuie să joci". Că doar cu gîndul ăsta ai intrat. Așa-i și cu angajamentul nostru. L-am luat? Il ținem. Vom obține deci 7.000 de kilograme porumb știuleți la hectar, cum ne-am legat.

Nu care cumva să credeți că am aruncat și noi, acolo, o vorbă în vînt. Ferit-a sfîntul! Intîi am chibzuit bine și pe îndelete. Am cumpănit așa: avem teren de luncă. Va să zică, chiar de-o fi să fie timp uscat, porumbul nostru n-o să ducă dorul umezelii. Asta-i una. Am arat terenul de cu toamnă. De grăpat, nu l-am grăpat. L-am lăsat în brazdă crudă ca să țină apa și zăpada. Primăvara, cînd zăpada încă mai mustea, am dat îngrășăminte chimice: 120 de kilograme de azotat la ha. Apoi, îndată ce terenul a fost bun de lucru, am trecut cu discurile peste el, în curmezișul arăturii. Cu lucrarea asta, noi am împușcat doi iepuri dintr-o dată. Am spart crusta de pe suprafața solului și am amestecat îngrășămîntul cu pămîntul. Cînd și cînd, am mai trecut cu grapa peste el, ca să spargem scoarța ce se formase la suprafața solului. Iar mai tîrziu, aproape de însămînțare, am mai discuit o dată: și de-a lungul și de-a latul.

Intre timp, ne-am ocupat și de sămînță. O produsesem noi, așa că ne-am putut îngădui să fim pretențioși. Incă de cu toamnă alesesem chiar din lanul de hibrid știuleții cei mai arătoși: cu rîndurile drepte, sănătoși la bob și mari cît drugălăii. I-am ținut în pod, la uscătură și la aer, atîrnați pe niște bîrne. Primăvara, cînd a prins a se mai încălzi afară, i-am verificat din nou. Am rupt vîrfurile și cotoarele celor aleși a doua oară și i-am dat de-o parte. Ne-a rămas numai sămînță cum nici nu s-ar fi putut mai bună. Iar în ziua de însămînțare am trecut-o prin îngrășămînt bacterian.

Insămînțatul l-am făcut în rînduri drepte, cu mașina. Pichetasem toată sola, astfel că tractorul a putut să meargă „sfoară". Cît privește tuburile semănătorii le-am reglat la 70 cm.

Pînă aici, toate ne merseseră în plin. Dar ploile care au venit ceva mai tîrziu ne-au cam pus pe gînduri. Erau reci, iar porumbului, după cum se știe, îi place căldura. Noroc că ne gîndisem și la asta, așa că nu însămînțasem prea adînc. Dar inima strînsă tot o aveam. Dacă n-o răsări cum trebuie?

Mă duceam în fiecare zi pe la porumb. Și într-o zi numai ce-l văd. Ici-colo, firișoarele plăpînde scoteau capul la lumină. A început să crească. Dar ploile nu se mai potoleau. Vedeam bine că porumbul nostru suferă. In schimb, creșteau buruienile. Intr-o săptămînă, mai-mai să-l înăbușe. N-am mai răbdat. Am prins răgazul dintre două ploi și i-am tras o prașilă cu prășitoarea. Dacă timpul ne îngăduia, treceam și buruiana de pe rînduri prin ascuțișul sapelor. Dar n-am putut, că s-au pornit din nou ploile. Abia peste vreo 6—7 zile am trecut cu sapele.

Tot atunci am observat și golurile. Nu erau prea multe, dar erau. Am pus sămînță la muiat în apă și le-am dat-o săpătorilor să facă cîrpiturile. Peste altă săptămînă în tot lanul nu mai era nici o goliște.

Indată ce ploile s-au potolit am și dat a doua prașilă cu prășitoarea și cu sapele.

Acum, porumbul nostru e mîrlișor. A ajuns aproape la genunchi și crește parcă-i fermecat. Paloarea i s-a dus de mult. E verde-negru la culoare, iar tulpina i s-a îngroșat cît coada sapei. In curînd, începem să-l prășim a treia oară. Mai tîrziu o să-l mai prășim de cîte ori va fi nevoie. Iar cînd i-o da spicul, o să-i facem și polenizarea artificială. Cum vedeți, nu ne lăsăm deloc „în voia cerului". Căci sîntem botărîți să ne respectăm cuvîntul dat.

RADU TRICA
președintele gospodăriei colective „I. C. Frimu", comuna Leordeni, regiunea Pitești

Peste 3.700.000 ha cultivate cu porumb

După datele preliminare pe care le deține Ministerul Agriculturii și Silviculturii, suprafața ocupată cu porumb s-a extins anul acesta cu peste 170.000 de hectare față de anul trecut și cu aproape 980.000 de hectare față de anul 1950. In acest an s-a însămînțat cu porumb peste 3.700.000 hectare, realizîndu-se astfel cea mai mare suprafață cultivată cu această plantă în ultimii 10 ani. Au fost extinse suprafețele însămînțate cu sămînță hibridă de porumb, ca și cele însămînțate pentru obținerea de sămînță hibridă. De asemenea, a început extinderea, în special în gospodăriile agricole de stat și gospodăriile colective, a culturilor irigate de porumb.

In toate regiunile, porumbul se dezvoltă în bune condiții de vegetație. In ultimele zile, timpul fiind prielnic, prășitul porumbului s-a intensificat în toată țara.

La gospodăriile agricole de stat prășitul a fost executat mecanic în proporție de 90 la sută din suprafața totală prășită pînă acum.

Zeci de mii de hectolitri de lapte

In primele luni ale acestui an, țăranii muncitori din raioanele regiunii Cluj, au livrat I.C.I.L. Cluj mari cantități de lapte, depășind cu peste 3000 litri cantitățile prevăzute în contracte. Este semnificativ că în urma muncii de lămurire desfășurată de organele comunale ale I.C.I.L.-ului țăranii muncitori au predat în primele 4 luni ale acestui an cantități mai mari de lapte decît cele obținute în aceeași perioadă a anului 1956.

Cantități mari de lapte au fost predate în contul contractărilor în cele 34 de comune ale raionului Cluj, unde numărul contractanților cuprinde 5860 gospodării țărănești. Comune fruntașe în această acțiune sînt Viștea și Vultureni, unde 1176 crescători de animale, harnici și pricepuți, au livrat I.C.I.L.-ului Cluj, în cursul acestui an, — cu aproape 300.000 litri peste cantitățile prevăzute în contracte.

In mod deosebit s-au evidențiat la contractări și gospodăriile colective din Gădălen și Șoimeni, care au vîndut statului zeci de mii de litri de lapte. Cantitățile de lapte de vacă livrate de țăranii muncitori în cadrul contractărilor sînt pasteurizate la uzinele I.C.I.L.-ului Cluj și Dej. De aici, laptele ia drumul numeroaselor orașe și comune din țara noastră, contribuind la o mai bună aprovizionare a oamenilor muncii.

Convingîndu-se de avantajele pe care le au în urma contractărilor cu I.C.I.L.-ul țăranii muncitori din cele 6 raioane din raza I.C.I.L. Cluj au încheiat în ultimele 3—4 săptămîni numeroase contracte noi, obligîndu-se să livreze în următoarele 3—6 luni alte zeci de mii de hectolitri de lapte.

Incă 1000 de combine pentru recoltat cereale

Printre întreprinderile care aduc un aport susținut la buna desfășurare a campaniei de recoltare se numără și uzinele „Semănătoarea" din București. De curînd, constructorii de mașini din această uzină au terminat de montat peste 500 de combine de recoltat păioase, dintre care 180 au și fost trimise gospodăriilor de stat.

Pînă la jumătatea lunii iulie vor fi trimise pe ogoare toate cele 1.000 de combine pe care uzina și-a luat angajamentul să le livreze.

Combinele fabricate la uzinele „Semănătoarea" vor fi acționate de tractoare UTOS-26.

Gospodăriile de stat din regiunea Suceava trebuie să devină unități rentabile

(Urmare din pag. I-a)

in sectorul zootehnic o nerealizare totală de 677.000 lei. Printre sortimentele cele mai importante care nu au fost realizate figurează: 807 capete miei și 28.000 kg creștere în greutate la tineretul porcin de la 2—6 luni.

Nerealizarea planului de miei pe Trustul Gostat Suceava are mai multe cauze. Mai întîi trebuie să arătăm că un mare număr de oi, mai cu seamă cele din 1955, au rămas sterpe din cauza condițiilor nefavorabile din acel an. Totodată, e necesar să subliniem faptul că în turmele gospodăriilor se mențin încă multe oi bătrîne. La acestea, se mai poate adăuga și activitatea necorespunzătoare ce s-a desfășurat în toamna trecută la unele stațiuni de însămînțări artificiale, printre care la gospodăriile de stat Coțușca, Ripiceni și Progresul.

Lipsuri serioase s-au manifestat în sectorul porcin, ele contribuind la nerealizarea planului de creștere în greutate a tineretului. In afara de gospodăriile Zăicești și Zvoriștea, unde s-au ivit epidemii de bruceloză și parazitoză, nerealizarea planului la celelalte gospodării se explică prin lipsa de furaje și în special lipsa orzului, ovăzului, mazărei și porumbului. Din această cauză, unele gospodării ca Albești, Coțușca și Ripiceni au fost nevoite să hrănească tineretul porcin aproape numai cu tărîțe și șroturi amestecate cu lapte ecremat. O influență dăunătoare au avut și adăposturile necorespunzătoare existente în unele gospodării. In această situație nu e de mirare de ce pe întregul trust o singură gospodărie, — și anume cea din Șoldănești, și-a putut îndeplini și chiar depăși planul la creșterea în greutate a tineretului porcin de la 2—6 luni.

Faptul că unele gospodării de stat din cadrul Trustului regional Suceava cum ar fi Albești, Dingeni și Șoldănești, și-au îndeplinit și chiar depășit sarcinile de plan atît la producția de miei cît și la creșterea în greutate a tineretului porcin, dovedește că atunci cînd există o preocupare susținută din partea unităților se pot crea condiții pentru obținerea unor rezultate bune. Pentru aceasta însă, era nevoie ca și conducerea Trustului regional Gostat să fi acordat un sprijin mai temeinic unităților în subordine, exercitînd totodată un control periodic și riguros.

Ceea ce nu s-a făcut pînă acum este necesar să se facă cît mai grabnic de-acum înainte. Numai prin aplicarea justă a principiului gospodăririi chibzuite, Trustul regional Gostat Suceava va reuși să ajute gospodăriile de stat pe care le conduce să-și îmbunătățească situația în toate sectoarele, devenind astfel unități rentabile.

In scopul folosirii întregii capacități de lucru a combinelor

Consfătuirea combinerilor

Zilele trecute, din inițiativa Comitetului regional București al Sindicatului Muncitorilor din Agricultură și Silvicultură, au avut loc la gospodăriile agricole de stat Budești-Negoiești, „Dumitru Marinescu" din Belitori și „Partizanul" din Dragalina, consfătuiri de producție la care au luat parte combinerii unităților agricole de stat din regiune.

Publicăm mai jos unele aspecte de la consfătuirea ținută la gospodăria de stat Budești-Negoiești, unde au participat combineri din S.M.T.-urile Cocioc și Hagiești și din numeroase gospodării de stat, printre care: Bucșani, Tărtășești, Asan Aga, Mălineasca, Costești-Vale, Afumați, Periș și altele.

In cadrul consfătuirii, primul care a luat cuvîntul a fost tov. ing. Dumitru Georgescu, mecanic șef la gospodăria de stat Budești-Negoiești.

„Se știe — a spus tov. ing. Georgescu — că prin folosirea la recoltat a unei combine S-4 se înlocuiește munca a 200 de oameni pe zi, sau circa a 5000 zile-om pe timp de 25 zile, adică într-un sezon de lucru.

Combinerii noștri, învățînd din experiența combinerilor sovietici (Borin și frații Oskin), au acordat o deosebită atenție pregătirii pentru recoltare, și anume: **pregătirii mașinilor, parcelelor și întocmirii planului-itinerar.** In gospodăria noastră combinele au fost reparate chiar de către combineri. Pregătirea parcelelor pentru recoltat cu combina a început chiar de la arat și semănat, asigurîndu-se o suprafață plană, fără șanțuri și gropi. Acolo unde totuși mai sînt obstacole, acestea se înlătură din vreme sau se jalonează, în caz că nu se pot îndepărta.

Pentru recoltare, noi împărțim terenul în parcele dreptunghiulare — forma cea mai convenabilă, — deoarece ultimele treceri ale combinei sînt lungi și cu puține întoarceri. Cînd totuși sîntem nevoiți să lucrăm pe parcele pătrate, atunci recoltarea se face de jur-împrejurul pătratului, iar la colțuri se face întoarcerea în opt, pentru a evita culcarea cerealelor. Anul acesta, pentru a face cît mai mari economii de combustibil vom folosi **metoda „plicului".** In acest scop, vom jalona cele 4 colțuri ale parcelei dreptunghiulare și vom face mai întîi recoltarea în două diagonale, începînd din colțuri către mijloc, astfel încît să nu se mai piardă apoi timpul cu recoltarea colțurilor. Am ales metoda plicului, pentrucă noi avem cîmp întins, neted. Acolo unde există dealuri și văi, e bine să se folosească **metoda postatelor alăturate.**

Principala cerință față de calitatea recoltării este **înlăturarea la maximum a pierderilor.** In acest scop, noi tăiem plantele cît mai de jos (chiar la 10 cm), economisind în același timp și **un material prețios — paiele.**

Randamente înalte se pot obține în exploatarea combinelor dacă se respectă 3 condiții principale: **lucrul cu toată lățimea hederului, alegerea celei mai potrivite viteze de înaintare și folosirea din plin a timpului bun de lucru.**

Cît privește **descărcarea buncherului,** încă din 1955 tov. Dragnea Anton, șeful atelierului gospodăriei noastre a atașat cîte un burlan cu șiber dedesubtul buncherului, pentru **golirea buncherului în saci.** Sacii sînt umpluți, legați și lăsați pe teren și apoi sînt adunați de o căruță sau autocamion.

Deoarece la combina S-4, — ca de altfel la orice combină — curățirea boabelor de corpuri străine nu se face decît în proporție de 80—85 la sută, combinerii noștri, în frunte cu tov. Velea Apostol, au hotărît să aducă unele îmbunătățiri combinei. In acest scop s-a montat o a treia sită de curățire, sub cea de jos.

Pentru a veni în sprijinul combinerilor, ne-am gîndit să le facem o liră de ghidaj a înălțimii hederului față de sol. Lira a fost fixată chiar în fața volanului și îi permite combinerului să știe de sus, de pe combină, la ce înălțime lucrează hederul", — a încheiat tov. ing. D. Georgescu.

In cadrul demonstrației practice ce a avut loc cu prilejul consfătuirii, tov. ing. Alex. Dumitrescu, de la Trustul Gostat de aprovizionare al Capitalei, a atras atenția în mod deosebit asupra importanței ce trebuie dată respectării indicilor de calitate în timpul lucrului cu combina.

Astfel la culturile culcate de vînturi și ploi, înălțimea hederului trebuie să fie minimă, iar combina să înainteze în lan perpendicular pe direcția culcării plantelor. Rabatorul se va aduce în față, atît cît este posibil, și va fi reglat cît mai corect, pentru a se evita tăierea dublă.

La demonstrație s-au analizat pe larg cauzele care provoacă pierderile de boabe, pierderi ce nu trebuie să depășească în totalitatea lor 1 la sută în condiții normale de lucru, și cel mult 3—4 la sută, în condiții anormale.

La discuțiile purtate în cadrul consfătuirii au luat parte 17 combineri. Aceștia au expus metodele lor de muncă și realizările obținute în anii trecuți. Cu mult interes a fost ascultat tov. Șușpanov Samoilă, de la G.A.S. Periș, combiner cu o vechime de peste 7 ani, care a atras atenția în ce privește căpițatul paielor că trebuie să fie făcut în aceeași linie.

Combinerul Popescu Florea de la S.M.T. Cocioc a arătat că pe timpul campaniei este necesar să se asigure combinelor piese de rezervă; să nu se întîmple ca anul trecut, cînd o combină de la S.M.T. Orbeasca a stat 14 zile fără să lucreze, din lipsa unui dinam. De asemenea, combinerilor din S.M.T. veniți să lucreze în gospodării de stat să nu li se repartizeze cele mai grele terenuri ce urmează a fi recoltate.

Din discuțiile purtate a reieșit de asemenea, că în unele unități reparațiile la combine nu sînt încă terminate. Astfel, combinerul Dobre Olivian, de la gospodăria de stat Costești-Vale a arătat că datorită unor piese (rulmenți, sector dințat, pinioane, etc.), care nu se găsesc nici chiar în bazele de aprovizionare din București și Slobozia, combina lor S-4 nu este încă reparată.

In încheierea consfătuirii combinerii au subliniat că vor pune cu hotărîre în practică învățămintele ce și le-au însușit aici. Ei s-au angajat, ca în întrecerea pentru titlul de cel mai bun combiner să contribuie prin munca lor la înlăturarea risipei și a pierderilor, să fie vigilenți în încercările dușmanilor de a provoca incendii și a distruge mașinile, să obțină randamente cît mai înalte, recoltînd la timp și fără pierderi bogata recoltă ce se anunță în anul acesta.

I. LEȘEANU

Vom folosi mai multe cuplaje

In aceste zile de sfîrșit de iunie, lanurile de orz și griu de pe ogoarele raionului Caracal prind tot mai mult culoarea aurului, semn că peste puțin timp va trebui pornită bătălia strîngerii recoltelor.

In executarea la vreme a campaniei de recoltare, un cuvînt greu de spus îl avem și noi, mecanizatorii. Pentru aceasta însă, e necesar ca muncile să ne găsească bine pregătiți cu utilajul agricol și cu instruirea oamenilor care vor mînui mașinile. Fără a ne lăuda putem spune că mecanizatorii S.M.T.-ului nostru, au terminat de revizuit și reparat de-acum 8 zile cele 48 de tractoare, 24 batoze, 2 combine, 8 discuitori, 48 pluguri de tractor, secerătorile legători și motoarele electrice pe care le vom folosi la electrificarea ariilor.

Cum în campania din vara acestui an, S.M.T.-ul nostru are de executat un volum de lucrări mai mare ca anul trecut (peste 7.300 hantri) ne-am gîndit că ar fi bine să folosim mai multe cuplaje și agregate cu ajutorul cărora vom putea termina mai repede strînsul culturilor de păioase. Astfel, din inițiativa șefului atelierului mecanic tov. Grigore Diciu și a mecanicului controlor Stelian Cioconea, în vara aceasta am pregătit trei cupluri de cîte două secerători-legători și un agregat complex, format dintr-o secerătoare-legătoare, o greblă mecanică și un discuitor. Cu ajutorul acestui agregat complex vom executa, după cum se știe, trei lucrări deodată.

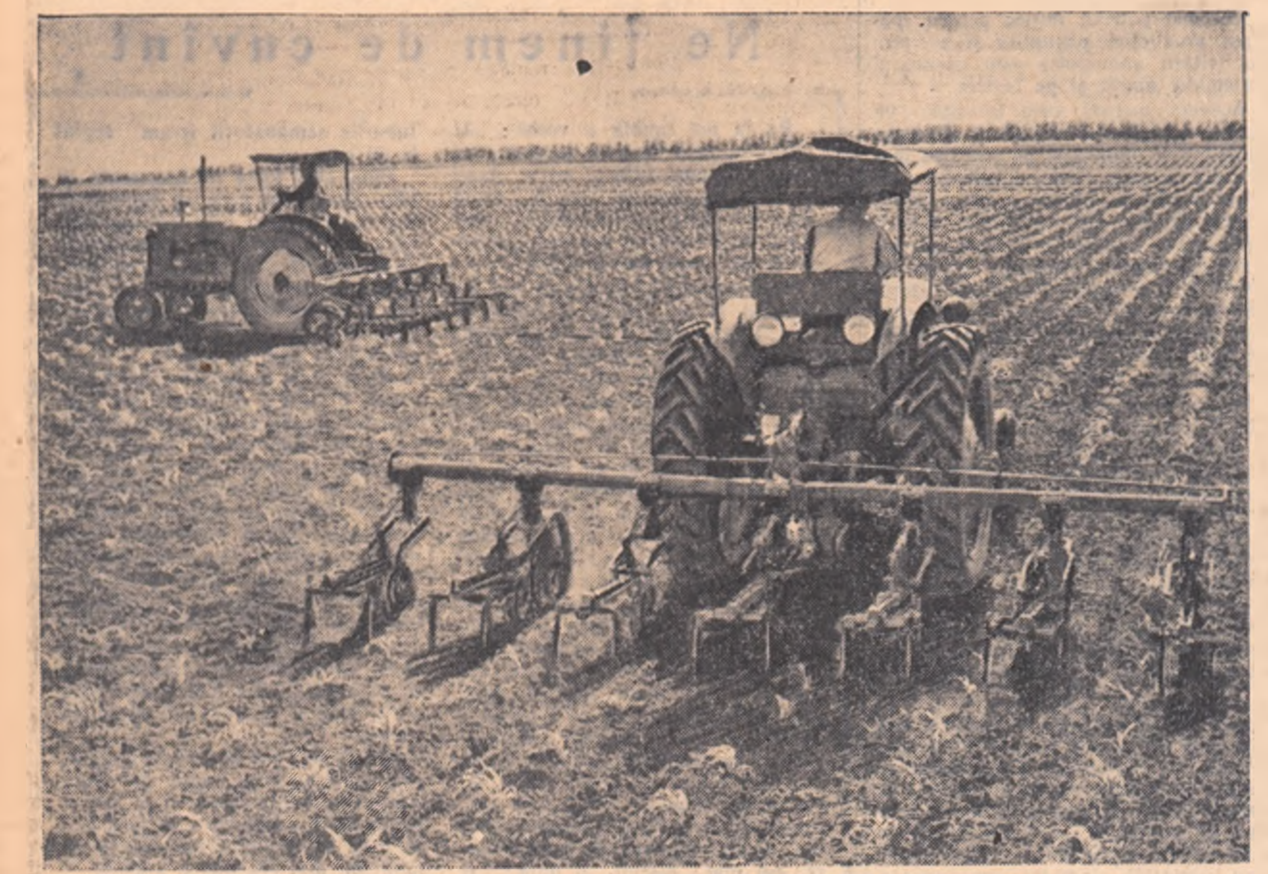
Prin formarea celor trei cuplaje a două secerători-legători, în primul rînd vom elibera trei tractoare de la recoltat, putîndu-le folosi la dezmiriștit sau treieriș. Cu ajutorul cuplurilor, vom putea să recoltăm zilnic în loc de 6 hectare, cît este planificat pentru o secerătoare, cel puțin cîte 10—12 hectare, și apoi și mai mult. Totodată, consumul de carburanți va fi redus cu mult, permițîndu-ne în felul acesta să scădem simțitor prețul de cost al hantrului.

Pentru mînuirea acestor agregate i-am instruit temeinic pe mai mulți colectiviști urmînd ca pe tractoare să lucreze la seceriș cei mai buni mecanizatori din stațiune cum sînt: Ștefan Ciocoiu, Ristică Grosu și alții.

Ing. CONSTANTIN NICULAE
mecanic șef la S.M.T. Caracal
regiunea Craiova

DIN UNIUNEA SOVIETICĂ

— Prășitul porumbului în Cuban —

Mecanizatorii de la S.M.T. Voronej din Cuban au însămînțat porumbul la timp și în cele mai bune condiții agrotehnice pe ogoarele colhozului Zaveti-Lenina. Acum porumbul a crescut frumos și trebuie prășit. Ca întotdeauna, mecanizatorii au și început lucrul. Ei execută prășitul — așa cum se vede în fotografie — în două sensuri, stîrpind orice urmă de buruiană din lanuri.

S-au încheiat lucrările sesiunii Consiliului Mondial al Păcii

Timp de 7 zile Colombo, capitala Ceylonului — îndepărtata insulă din Oceanul Indian — a fost o capitală a păcii. Nenumărate steaguri au fluturat în aceste zile deasupra orașului, pe străzile lui s-au încrucișat oameni veniți din toate colțurile lumii, vorbind limbile cele mai diferite. Și totuși, steagul albastru purtînd pe el un porumbel alb a fost cel către care s-au îndreptat cel mai des privirile tuturor, iar cuvîntul cel mai folosit de către reprezentanții tuturor popoarelor a fost „Pace!".

Au venit la acest mare sfat al păcii peste 500 de delegați din 70 de țări, oameni de diferite concepții politice și credințe religioase, de diferite rase, de diferite profesii — oameni de știință, artiști, pictori, scriitori, preoți, fermieri, comercianți, muncitori.

La întîlnirea de la Colombo n-a fost fixată nici o ordine de zi. Dar toți cei care au luat cuvîntul, reprezentanți ai întregii umanități, au subliniat cu tărie că problema cea mai arzătoare a zilelor noastre este salvarea păcii, salvarea omenirii de spectrul înfricoșător al războiului atomic.

Președintele primei ședințe, senatorul De Silva, ministrul de Justiție al Ceylonului, a arătat în cuvîntul său că forțele care luptă sincer pentru pace în Europa și în Occident au un puternic aliat în popoarele recent eliberate din Asia, Africa și alte părți ale lumii.

În numele Biroului Consiliului Mondial al Păcii, D'Astier de la Vigerie a prezentat o scurtă dare de seamă asupra activității mișcării. El a subliniat creșterea rîndurilor luptătorilor pentru pace, intensificarea activității maselor largi în lupta pentru preîntîmpinarea unui nou război, împotriva armelor de exterminare în masă.

Politica de expansiune colonială și de șantaj a S.U.A. a fost viu criticată atît de Dr. Kitchlew, conducătorul delegației indiene, cît și de delegatul japonez, prof. Kaoru Iasui. Acesta din urmă a vorbit despre lupta însuflețită a partizanilor păcii din Japonia pentru interzicerea armei atomice și cu hidrogen și încetarea exploziilor termo-nucleare experimentale. Profesorul Iasui a subliniat că poporul japonez cere cu toată insistența curățirea pămîntului său de clica militaristă americană și a chemat întreaga omenire iubitoare de pace să ajute poporul japonez în lupta sa dreaptă pentru pace și independență națională.

Împărțite în două comisii, delegațiile la sesiune s-au ocupat apoi de problemele cele mai arzătoare ale actualei mișcări a luptei pentru pace. Membrii comisiei pentru slăbirea încordării internaționale au prezentat propuneri care vor contribui la lichidarea neîncrederii între popoare precum și la stabilirea unor relații comerciale normale între țări în condițiile coexistenței pașnice.

Discutînd problema pericolului continuării cursei înarmărilor și îndeosebi a armei nucleare, membrii celei de a doua comisii au subliniat în cuvîntările lor că dezarmarea și interzicerea armelor de exterminare în masă și a exploziilor termo-nucleare experimentale constituie una din problemele cele mai urgente care stau în fața omenirii.

În noaptea de 16 iunie a avut loc ședința de închidere a sesiunii Consiliului Mondial al Păcii de la Colombo. Din însărcinarea prezidiului, profesorul japonez Iasui a dat citire **„Apelului Sesiunii Consiliului Mondial al Păcii de la Colombo către toate guvernele de a înceta imediat experiențele nucleare"**. De asemenea, s-a dat citire **„Declarației cu privire la armistițiul nuclear și la dezarmare"**, scrisorii către secretarul general al O.N.U. Hammarskjoeld, rezoluției de politică generală **„În problema slăbirii încordării și în problemele legate de aceasta"** și **„Apelului la acțiuni unite împotriva exploziilor experimentale"**.

Toate aceste documente au fost adoptate în unanimitate într-o atmosferă deosebit de însuflețită. În încheierea sesiunii, Go-Mo-jo, vicepreședinte al Consiliului Mondial al Păcii, a rostit o amplă cuvîntare. El și-a exprimat convingerea că lupta glorioasă a partizanilor păcii va fi încununată de o victorie deplină, în urma căreia omenirea va uita pînă și cuvîntul război.

★

...Sesiunea Consiliului Mondial al Păcii s-a încheiat. Delegații au început să se reîntoarcă în țările lor. Ei vor aduce celor pe care i-au reprezentat la Colombo darul cel mai de preț: speranța că pacea poate fi salvată, că lumea va fi ferită de ororile războiului.

Buletin meteorologic pentru zilele de 21, 22 și 23 iunie

Institutul Meteorologic Central comunică timpul probabil pentru următoarele trei zile:

În țară: Vremea va fi senină dar nestabilă și favorabilă averselor de ploaie însoțite de descărcări electrice, în toate regiunile țării. Vîntul va sufla potrivit din sectorul vestic, la început, apoi din nord. Temperatura în scădere treptată. Minimele vor oscila între 8—10 grade, iar maximele între 20—30 de grade. Local aversele sînt însoțite și de furtuni.

Umezeala solului și temperatura lui în creștere ușoară, fiind cuprinsă între 17 la 23 grade, la adîncimea cuprinsă între 5—20 cm.

NEGRU pe ALB

Bogătașa Ruth Maurer, din America, și-a lăsat prin testament toată averea unui... cîine, deși avea numeroase rude sărace:

În zadar ați așteptat
De la ea un gram de pîine.
Pentru bogătași, un om
N-are preț cît are un cîine...

I. TERBESCU

Notă

Oamenii n-au uitat! Oamenii nu trebuie să uite!

Există în vechea vatră a satului martir Lidice, din Cehoslovacia, o casă singuratică. Un mic muzeu.

Nici n-ar avea dealtminteri rost să fie mai mare. Cele cîteva urme, puținele care au mai rămas dintr-o așezare înfloritoare, sînt păstrate aci cu sfințenie: tabla cu numele satului, un ceainic turtit, o greutate de ceas, un lacăt ruginit și cîteva fotografii perforate de gloanțe.

Și totuși, acest mic muzeu oglindește cum nu se poate mai sfîșietor una din cele mai îngrozitoare crime din istoria omenirii; aici, a fost ras de pe suprafața pămîntului — acum 15 ani — un sat întreg...

1942! În fața rezistenței crescînde a poporului ceh, ocupanții fasciști turbează de minie. Guvernatorul Heydrich, călăul nr. 1 al Cehoslovaciei, „regele neîncoronat" — cum i se mai spunea — este împușcat de către partizanii cehi. O răsplată mult prea ușoară pentru toate fărădelegile ce le-a comis. Drept răzbunare — din ordinul lui Hitler — în noaptea de 9 spre 10 iunie, hoardele S.S.-iste rad de pe suprafața pămîntului satul Lidice, deși locuitorii lui nu aveau nici o legătură cu împușcarea guvernatorului fascist. 197 bărbați, începînd cu copiii de 14 ani, au fost împușcați pînă la unul. Fasciștii n-au lăsat să le scape nici un om din sat. Pe Bohumil Paspusil, care se afla în spital la Kladno, avînd un picior rupt, l-au adus la Lidice și l-au executat. Femeile și copiii (cel mai mic era de 14 zile) au fost trimiși în lagărele de concentrare și în cuptoarele de gazare de la Oswiecim. Din 204 femei, 60 nu s-au mai întors niciodată.

În ziua de 10 iunie 1942, după terminarea masacrului, comuna a fost — după cum anunța lumii comunicatul german — „rasă de pe suprafața pămîntului cu dinamită".

N-a mai rămas piatră pe piatră. Cîteva sălcii doar, întinzînd spre înaltul cerului crăcile înnegrite de pîrjol...

...Dar Lidice n-a pierit! Dinamita cu care a fost „ras de pe suprafața pămîntului" satul martir a ajuns, după cum știm, tocmai la Berlin, în inima fiarei fasciste.

Și Lidice trăiește! Pe vechea vatră a satului s-a ridicat o imensă grădină a păcii și prieteniei. Zeci de mii de trandafiri trimiși din 30 de țări ale lumii înfloresc aici în semn de frățească și pioasă amintire pentru martirii poporului cehoslovac. Alături, s-a ridicat noul sat Lidice. Case moderne, mari, frumoase. În curți, se joacă noua generație din Lidice, copiii cu obraji bucălați. Ei nu trebuie să mai cunoască niciodată ororile războiului, ale asasinatelor în masă și ale lagărelor de concentrare. Este mărețul țel pentru care luptă toți oamenii cinstiți de pe glob.

Iar micul muzeu din Lidice va rămîne ca un zguduitor document, amintind popoarelor din lumea întreagă că trebuie să vegheze și să lupte pentru a apăra viața și pacea, împotriva încercărilor de revenire a fascismului și militarismului, împotriva pericolului unui război atomic.

S. LEONARD

Din țările capitaliste și coloniale

Muncă forțată în Africa ecuatorială franceză

Ciadul este o țară nouă din Africa ecuatorială franceză, unde, ca în atîtea alte țări coloniale, libertatea oamenilor muncii este călcată în picioare de către moșieri și proprietarii trusturilor. Într-o situație deosebit de grea se află cultivatorii de bumbac din regiunea Kyabé din această țară. Sub pretextul că bumbacul este bogăția principală a regiunii, cultura acestor plante a devenit o muncă obligatorie pentru femei, bărbați, copii și bătrîni. Se înțelege de la sine, că de pe urma acestei munci forțate, proprietarii din Kyabé obțin an de an profituri uriașe. Administrația locală din acest stat îi recrutează pe bărbații buni de muncă, luîndu-le numele din rolul fiscal al fiecăruia. Munca se face în mai multe schimburi lunare. Fiecare muncitor cîștigă abia 60 de franci pe zi. După ce termină lucrul, muncitorii sînt siliți uneori să se întoarcă acasă pe jos, de la distanțe de cîte 100—200 km. Dacă agenții trustului de bumbac constată că culturile respective nu sînt bine întreținute, muncitorul este bătut crunt și i se micșorează și mai mult cîștigul. Ori de cîte ori muncitorii arată că au fost recrutați cu forța și duși să lucreze pe plantațiile de bumbac, sînt arestați și închiși.

Dar muncitorii se ridică la luptă hotărîtă împotriva exploatatorilor. În fața nedreptăților la care sînt supuși, ei declară deseori greve de mai multe zile. Tot mai numeroși muncitori se unesc în sindicatul cultivatorilor de bumbac și de mei. În aceste acțiuni ei sînt sprijiniți întotdeauna de către muncitorii celorlalte șapte sindicate din Ciad, în frunte cu cel din metalurgie și transporturi.

Exploatarea țăranilor și muncitorilor agricoli din Honduras

Una dintre țările eminamente agricole din America Latină este Hondurasul. În această țară, la 180.000 de țărani și 80.000 de muncitori agricoli există și 5.600 de moșieri, care dețin cele mai bune pămînturi. De altfel, după o statistică guvernamentală numai 3 la sută din întreaga suprafață a țării este cultivată. Îndeletnicirea principală în statul Honduras este cultivarea arborelui de banane, a cărui producție se află îndeosebi în mîinile trustului american „United Fruit Company". Metodele de muncă folosite pe plantațiile din acest stat sînt cu totul primitive. La arături se folosește încă plugul de lemn. Dar, oamenii muncii de pe ogoare lucrează îndeosebi cu sapele chiar și la desțelenirea pămînturilor. Proprietarii trusturilor nu-și bat capul să ia măsuri pentru conservarea și îmbunătățirea solului. În ceea ce privește îngrășarea pămîntului se folosește numai gunoiul de grajd. În goana după profituri cît mai mari, întreprinderile bananiere „Tela Railroad Company" și „Standard Fruit și Steamship Co" au obținut de curînd concesionarea culturilor de cacao, unica plantă ce se mai poate dezvolta pe un pămînt secătuit de pe urma culturii bananiere. Pămîntul produce de altfel foarte puțin. De aceea, țăranii sînt exclusiv la cheremul marilor proprietari care le furnizează pînă și alimentele necesare hranei de toate zilele. De cele mai multe ori, țăranii sînt siliți să se angajeze ca muncitori agricoli și să lupte din greu pentru a-și cîștiga existența. Deseori ei trebuie să-și vîndă recolta înainte de a fi strînsă, pe un preț de nimic. Astfel producțiile agricole cad în mîna speculanților, care realizează profituri uriașe, fără să fi cheltuit măcar o centimă. Muncitorii agricoli primesc uneori pămînturi în arendă sau dijmă pe baza unui contract, fără să li se dea vre-un inventar viu sau mort. Contractele prevăd termene pînă la doi ani, în condiții extrem de grele. Toate îmbunătățirile aduse pămîntului de către cel care arendează (îngrădirea terenului, irigarea lui) revin după expirarea contractului în proprietatea moșierului. Muncitorii agricoli lucrează în condiții îngrozitoare, de la răsăritul soarelui pînă la căderea nopții. Salariile lor sînt cît se poate de mici. Peste 55.000 de muncitori agricoli lucrează pe proprietățile trusturilor bananiere din departamentele Colon, Yoro și Comayagua în condiții cu adevărat sclavagiste. În Honduras n-a existat niciodată o legislație a muncii. Masele muncitoare nu au dreptul să se constituie în sindicate. Orice fel de legi aprobate sub presiunea maselor populare nu sînt respectate de către trusturile bananiere. Iar guvernul nu face nimic pentru a le determina să le respecte.

În toate plantațiile există taverne unde muncitorii pot căpăta băutură pe credit, astfel încît rămîn pentru totdeauna datori întreprinderilor respective. Drept locuințe, ei au niște barăci mizerabile, fără băi, closete sau alte instalații higienice.

Deosebit de grea este situația muncitorilor numiți „veneneros" care trebuie să pulverizeze niște substanțe în scopul apărării arborilor de banane, de o boală locală numită „sigatoka". Din cauză că aceste substanțe sînt otrăvitoare, după un anumit timp muncitorii se îmbolnăvesc de tuberculoză. Atunci, întreprinderea îi concediază dîndu-le un simplu bilet de călătorie.

Împotriva acestei vieți de mizerie muncitorii agricoli se ridică cu hotărîre la luptă, cerînd îmbunătățirea condițiilor lor de muncă și de trai. În prezent, și în Honduras se desfășoară o largă mișcare muncitorească pentru a obliga guvernul militar să acorde condiții mai bune de lucru pe plantații și să îmbunătățească în mod substanțial salariile muncitorilor agricoli.

Două feluri de alegeri în Germania

HERBERT LINZ
redactor șef al ziarului „Der freie Bauer" din R.D.G.

Alegerile își prilejuiesc o privire de ansamblu asupra unui stat. Anul acesta, în Germania se votează de două ori: la 23 iunie în R. D. Germană, cînd vor fi aleși noi deputați ai sfaturilor populare locale și raionale; apoi, după puțină vreme — în luna septembrie — cetățenii Germaniei Federale vor alege și ei parlamentul suprem — Bundestagul. Cu această ocazie, va ieși la lumină deosebirea fundamentală a dezvoltării celor două state. După cum puterile de stat sînt diferite în cele două părți ale Germaniei, tot astfel sînt și pregătirile. Iar apoi alegerile, care se deosebesc unele de celelalte.

În R.D. Germană puterea statului se află în mîinile clasei muncitoare și ale țărănimii muncitoare. De aceea, milioanele de muncitori și țărani s-au pregătit cu însuflețire pentru a întîmpina ziua de 23 iunie — ziua alegerilor — cu noi succese în muncă. În cadrul zecilor de mii de întruniri, deputații Frontului Național al Germaniei Democrate au arătat cum au muncit ei de cînd au fost aleși pînă acum. Alegătorii i-au criticat cu asprime pe acei deputați care nu și-au făcut datoria. Întrunirile au înlesnit alegătorilor să-i cunoască și mai bine pe candidații pe care i-au propus. În ultimele săptămîni, circa 335.000 de candidați pentru sfaturile populare locale și raionale — muncitori, țărani muncitori, intelectuali și meseriași — s-au prezentat în fața alegătorilor. De altfel, două treimi din deputații Camerei Populare sînt muncitori (261) și țărani muncitori (43), pe cînd din Bundestagul de la Bonn fac parte doar un procent de 1,8 la sută muncitori și... un singur țăran muncitor. În schimb, 50,8 la sută din deputați sînt reprezentanți ai cercurilor industriale și ai marilor trusturi, iar restul ofițeri și mari moșieri. Dacă comparăm componența celor două parlamente ne putem da seama încă o dată de diferența dintre democrația din Republica Democrată Germană și cea din Republica Federală. În parlamentul landerului vest-german de la Lauenburg sînt aleși 9 capitaliști, 9 moșieri și chiaburi, însă nici un țăran muncitor, pe cînd din sfatul popular raionul Hagenov din R. D. Germană fac parte 31 de muncitori și țărani muncitori fără pămînt și 7 țărani muncitori cu gospodării mici. Moșieri, degeaba cauți! Nu găsești nici de leac.

Există și o altă deosebire între alegerile din cele două părți ale Germaniei. În Republica Federală, de pildă, rivnesc voturile candidații mai multor partide politice. Și fiecare partid promite alegătorilor cîte-n lună și-n stele. Aici toată lupta se duce numai pentru acapararea de cît mai multe voturi. Înainte, ca și după alegeri, în Bundestag numai grupele interesate — militarii, monopolurile și marii moșieri — au un cuvînt de spus în ceea ce privește dezvoltarea politico-economică a țării.

În R. D. Germană, diferitele partide s-au unit în jurul programului Frontului Național. Nu se fac promisiuni deșarte, principalul țel fiind atragerea fiecărui cetățean de la orașe și sate în sprijinirea conducerii statului, în dezvoltarea democrației socialiste. Toți cetățenii sînt chemați să participe activ la construirea socialismului.

Cu totul altfel se petrec lucrurile în Republica Federală, unde lupta în alegeri seamănă mai mult a Catcher — Turneu — model american — unde este permis orice, numai și numai pentru a putea menține puterea partidelor monopoliste, ale marilor moșieri și ale militariștilor.

Alegătorii din Republica Federală sînt induși în eroare prin tot felul de „momeli". Deputații nu sînt obligați aci să dea socoteală alegătorilor și nu sînt legați de promisiunile făcute înainte de alegeri, în afară de făgăduielile făcute celor de la care au primit bani.

Criminalul de război Thyssen se poate lăuda din nou astăzi, ca și în timpul lui Hitler, că a donat pentru fondul C.D.U. mari cantități de cărbuni din Ruhr, în valoare de peste 5 milioane mărci.

De altfel și marile trusturi au dăruit pentru fondul C.D.U.-ului avioane pentru propaganda electorală, autobuze, mari sume de bani etc. Și se mai poate vorbi în acest caz despre alegeri libere? Atîta vreme cît monopolurile vest-germane și militariste pot cumpăra în acest fel puterea prin care hotărăsc întreaga viață politică a Republicii Federale, drumul unei apropieri, al unei înțelegeri, în sfîrșit, al reunificării celor două state rămîne plin de obstacole. De acest fapt s-au convins tot mai mulți muncitori și țărani muncitori din Republica Federală Germană. Din păcate însă influența lor asupra conducerii partidului social-democrat nu este prea mare, pentru a putea ajunge la o înțelegere pașnică cu frații și surorile lor din R.D. Germană. Și cînd te gîndești că partidul social-democrat ar fi avut toate șansele să obțină împotriva partidului lui Adenauer o victorie în alegeri, deoarece s-a situat mai consecvent pe poziția interzicerii armei atomice și a desființării serviciului militar obligatoriu, pe poziția reunificării unei Germanii democrate și pentru înfăptuirea reformei democratice în industrie și agricultură.

Ajunge să arunci doar o singură privire în spatele inexistentei „perdele de fier" pentru a te convinge că clasa muncitoare din R.D. Germană n-a greșit atunci cînd a luat în propriile sale mîini conducerea marilor întreprinderi, a minelor și băncilor, cînd a împărțit marile moșii și domenii, și mai cu seamă cînd a făurit un stat pentru muncitori și țărani, pășind cu pași repezi pe calea construirii socialismului. Astfel, în comuna Merxleben, unde s-a creat o mare cooperativă agricolă de producție și unde membrii ei cîștigă anual cîte 6.000—10.000 de mărci, s-au clădit numeroase case noi, grădinițe de copii, cămine, școli, băi. Aci numeroși țărani și-au cumpărat motociclete, automobile, televizoare. Aceasta dovedește încă odată justețea politicii partidului. Și asemenea comune se pot găsi cu sutele în Germania democrată.

Zadarnic tună și fulgeră Cancelarul atom, precum și militariștii lui din umbră, pretinzînd neexistența R.D. Germană. Indiferent dacă le convine sau nu, puterea de stat în R.D. Germană este exercitată de către popor. Aici, alegerile pentru deputați nu constituie un simplu act, sau un privilegiu pentru bogați ca în Republica Federală, unde interesele alegătorilor sînt vîndute proprietarilor de mine de cărbune și fier, ci, dimpotrivă, alegerile constituie pentru ei un pas însemnat înainte, spre o dezvoltare mai largă a democrației, pentru atragerea a zeci de mii de cetățeni în rezolvarea problemelor politice și economice ce stau în fața intereselor maselor largi populare.

Ca și clasele muncitoare din R.D. Germană, cetățenii vest-germani ar putea exercita o influență hotărîtoare asupra conducerii statului lor, dar mai întîi ar trebui îndepărtați criminali ca militariștii de teapa generalului nazist Röttiger, care a aprobat includerea în planul de instruire a marșului în apele înghețate ale rîului Iller, unde și-au găsit moartea 15 tineri recruți.

În numele milioanelor de germani din Est și Vest, Walter Ulbricht, prim-secretar al Comitetului Central al Partidului Socialist Unit din Germania, în răspunsul său adresat cancelarului Adenauer, din 9 iunie 1957, a spus: „S.E.D.-ul este de părere că primul pas pentru slăbirea încordării se poate face prin interzicerea înarmării trupelor germane cu armament atomic și prin interzicerea depozitării acestor arme în Germania, precum și prin crearea unei zone limitate de înarmare". S.E.D.-ul propune un control folositor în problema dezarmării și crede că este pe deplin posibilă o apropiere și o colaborare între cele două guverne, dacă guvernul vest-german renunță la cursa înarmărilor.

Același înțeles l-a avut și Apelul lansat întregii lumi de către cei 18 profesori curajoși din Göttingen, care au cerut interzicerea armelor nucleare.

Așadar, cele două alegeri din Germania nu caracterizează numai realitatea din cele două state, ci constituie un luminos îndrumător în ce privește alegerea drumului pe care Germania va merge în viitor.

Cum se încheie asigurările facultative la A. D. A. S.

Un grup de țărani muncitori din raioanele Alexandria și Fetești s-a adresat redacției noastre cu următoarele întrebări referitoare la asigurările facultative de bunuri prin A.D.A.S.

ÎNTREBARE: **În afară de animale și culturi, ce alte bunuri din gospodărie se pot asigura facultativ la A.D.A.S.?**

RĂSPUNS: În afară de animale, culturi agricole și rodul viilor, țăranii muncitori își pot asigura facultativ mobilierul și alte obiecte casnice, îmbrăcămintea, scoarțe, căruțe, biciclete, produse agricole, produse animale, unelte și mașini agricole — (altele decît cele asigurate prin efectul legii) — viticole, pomicole și agricole, precum și alte bunuri gospodărești. În schimbul unor prime mici, asigurările de stat plătesc despăgubiri mari atunci cînd aceste bunuri gospodărești sînt vătămate sau distruse de un incendiu, trăznet, inundații, furtună și altele.

ÎNTREBARE: **Cauzele de pagubă pentru care se plătesc despăgubiri de către A.D.A.S. în cadrul asigurărilor facultative în ce privește animalele?**

RĂSPUNS: Administrația Asigurărilor de Stat plătește despăgubiri pentru un număr însemnat de cauze de pagube. Astfel, în ceea ce privește animalele asiguratul este despăgubit dacă ele s-au prăpădit în urma vreunei boli, a unei molime sau a unui accident. De asemenea, se plătesc despăgubiri și atunci cînd animalul a fost tăiat din ordinul organelor veterinare, fie în legătură cu măsurile de prevenire și combatere a molimelor, fie din cauză că animalul a suferit un accident și este amenințat să moară sigur, sau dacă suferă de o boală de care nu se poate vindeca și care împiedică să mai fie folosit. De asemenea, țăranul este despăgubit și atunci cînd animalul a fost scos din gospodărie din ordinul organului veterinar, în legătură cu combaterea morvei sau anemiei infecțioase.

ÎNTREBARE: **Cum și unde pot încheia o asigurare facultativă pentru bunurile din gospodăria mea?**

RĂSPUNS: Cetățenii care doresc să încheie asigurare facultativă pentru animale, culturi și alte bunuri din gospodăria lor se pot adresa inspectoratelor raionale ale Administrației Asigurărilor de Stat. Inspectoratele raionale A.D.A.S. au în serviciul lor agenți de asigurare atît în comune cît și în orașe, care au sarcina să viziteze gospodăriile cetățenilor, să-i lămurească pe aceștia asupra condițiilor de asigurare, să le arate foloasele asigurărilor facultative și să le propună să încheie asemenea asigurări dîndu-le toate lămuririle cerute.

Cetățenii care doresc să încheie asigurări se mai pot adresa și inspectorilor de asigurare care activează în comune, precum și direct inspectoratelor raionale A.D.A.S., ori cooperativelor de credit și economie din comune.

„Agricultura Nouă", organ al Ministerului Agriculturii și Silviculturii. Apare bisăptămînal. Redacția și Administrația Piața Scînteii Nr. 1 București. Telefon 7.20.10. Tiparul: Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin"